

1872 1972

Kymiyhtymä

No 2 TOUKOKUU 1972
32. VUOSIKERTA

Kymiyhtymä

NEUVOTTELUKUNTA:

Kuusankoski

Jouko Finni, Matti Inkiläinen,
Keijo Jokiranta, Eino Pörsti,
Sirkea-Liisa Savolainen, Leila
Taavitsainen ja Veikko Talvi

Juankoski

Aaro Torvinen, Mikko Lehto-
ora ja Toivo Tuunainen

Halla

Eino Adolfsen, Jaakko Hassi-
nen, Heikki Husu ja Lilli Ols-
son

Karikkala

Kalevi Aavakangas, Olavi De-
gerstedt ja Hilja Peltola

Heinola

Eino Saarinen, Antero Suni ja
Erkko Virtanen

Salo

Eine Lindberg, Osmo Koskinen
ja Tuula Rokka

Hanko

Stig Boström ja Erik Johansson

TOIMITUS:

Kymin Osakeyhtiön
sisäinen tiedotusosasto
Kuusankoski
puh. 87012/415 ja 390

Päätoimittaja:
Veikko Talvi

Toimitussihteeri:
Heli Kyllönen

Toimittaja:
Eero Niinikoski

Kirjapaino:
Kouvola Kirjapaino

KYMIN OSAKEYHTIÖN HENKILÖKUNNAN JULKAISU

Sisältö:

- 1 Yhtiön toimintakertomus
- 2 Kymiyhtiön edustajat Tasavallan Presidentin vastaan-
otolla
- 3 Kymin Osakeyhtiön tulevaisuudennäkymiä selviteltiin
julkisen sanan edustajille
Toimitusjohtaja Kurt Swanljung: Metsäteollisuuden rin-
nalle uusia tuotannonaloja
- 6 Kauppalanvaltuuston puheenjohtaja Heikki Hykkäälä:
Kaupungiksi muuttuva Kuusankoski uuden kehitysvai-
heen kynnyksellä
- 7 Isännöitsijä Erkki Laasonen: Kymin Osakeyhtiön uusi
vesiensuojelusuunnitelma
- 9 Apulaisprofessori Jorma Ahvenainen: 'Paperitehtaista
suuryhtiöksi'
- 10 Yhtiön työturvallisuuspäällikkö Teuvo Karhu: Työsuo-
jelutoiminnan suuntaviivoja yhtiössämme
- 13 Markkinointijohtaja Carl-Erik Hortling: Kymin Osake-
yhtiön puunjalostusteollisuuden viime vuoden myyntitulos
tydyttävä
- 14 Henkilökuntalehtien yhdistyksen vuosikokous Verlan
lomakylässä
- 16 Kuvaamataidollinen kilpailu tuotti kauniita tuloksia
- 18 Apurahoja kuudelle opiskelijalle
- 19 Yhtiölle valmistunut uusi lyhytelokuva
- 20 Tästä puhutaan
- 22 Yhtiön 28. talvikisat Juankoskella
- 25 Pataruukin pakinoita
- 26 Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikun-
tien mitaleita 20:lle yhtiöläiselle
- 29 Pitkäaikaisesti palvelleita
Merkkipäiviä
- 32 Manan majoille
Takakannen sisäsivu: Mielipiteeni

Kirjoitusten ja kuvien lainaaminen ilman lupaa kielletty

Kansikuva:

Kymintehtaan tehdaspiha muuttui tilipäivinä 'litviikkilaaniksi', jonne
maalaiset saapuivat myymään tuotteitaan. Kuva on vuodelta 1896. Iso
rakennus taustalla on Kymin Osakeyhtiön konttori, siitä vasemmalle
tehtaan kauppa ja sen takana ensimmäinen kansakoulu. Kuva on esillä
arkisto- ja valokuvanäyttelyssä yhtiön keskusarkistossa.

Yhtiön toimintakertomus

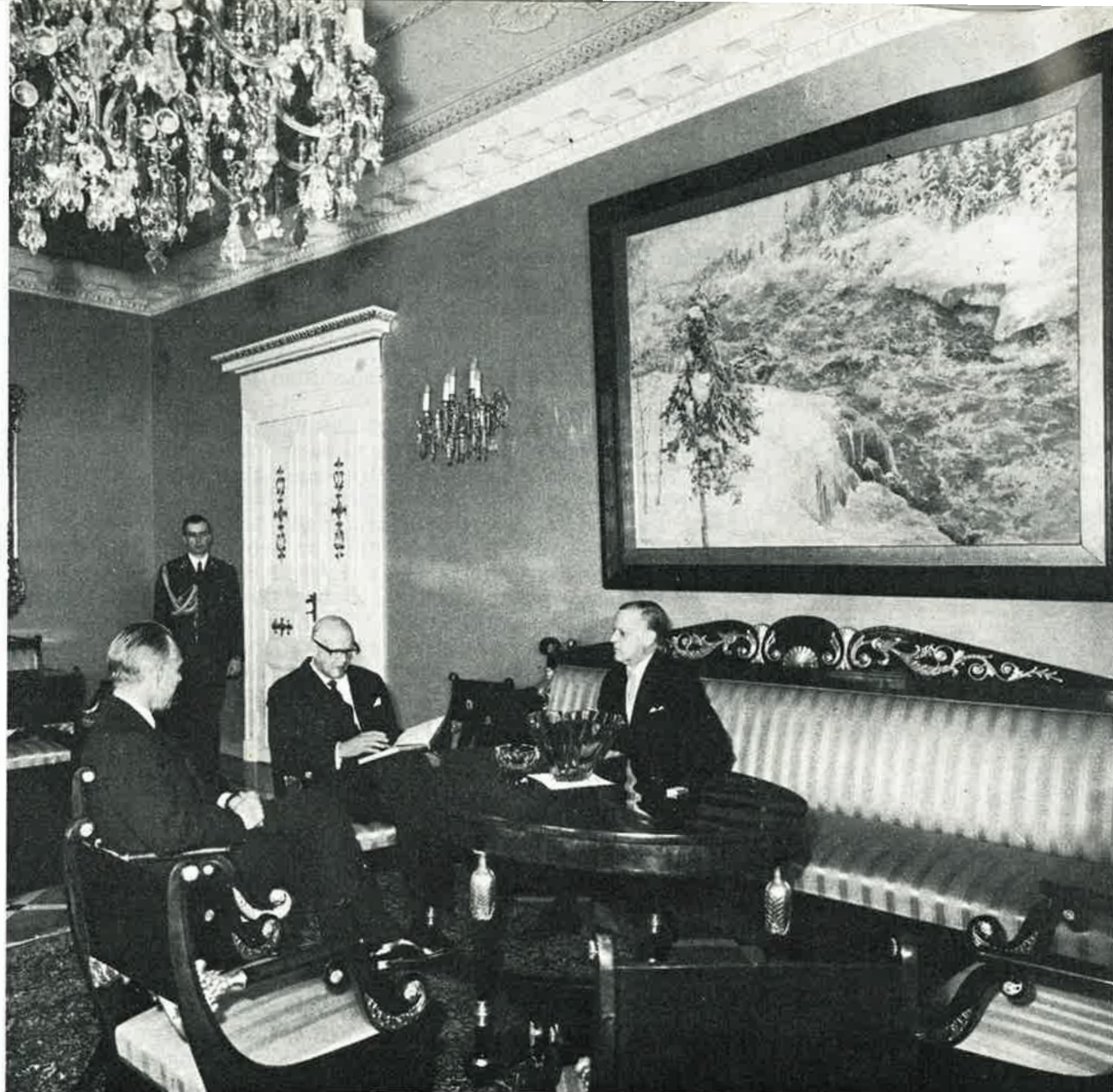
Samanaikaisesti Kymiyhtymän tämän numeron kanssa jaetaan yhtiöläisille yhtiön toimintakertomus viime vuodelta. Sen sijaan yksinomaan yhtiöläisiä varten toimitettu vuosikertomus ei tällä kertaa ilmesty. Nyt katsotaan tultavan yhdellä toimeen, sillä yhtiön virallinen toimintakertomus on muuttanut suuresti luonnettaan ja esimerkiksi jäsentelyn suhteen se muistuttaa aikaisempaa ns. populaarikertomusta.

Pian jatkosodan jälkeen alettiin sisäisessä tiedotustoiminnassa kiinnittää huomiota myös yhtiön taloudellisen toiminnan selvittelyyn. Tämä tapahtui tuotantokomiteoissa ja niin ikään alettiin Kymiyhtymän liitteenä jakaa yhtiön virallista toimintakertomusta. Se oli kuitenkin laadittu perinteelliseen tapaan siten, että se edellytti hyvää talouselämän ja ennen kaikkea teollisuuden tuntemusta. Siksi sen jakaminen yhtiöläisille ei hyvästä tarkoituksestaan huolimatta tuottanut toivottua tulosta. Onhan tiedottamisen perusedellytys se, että tieto kyetään viemään perille. Kirjallinen tekstikin on saatettava helposti omaksuttavaan muotoon ja vuosikertomuksen kaltaisessa esityksessä käytettävä apuna havainnollistavia graafisia piirroksia. Tämän takia alettiin julkaista erillistä vuosikertomusta yhtiöläisille. Kuinka hyvin se on täyttänyt tehtävänsä, sitä toimituksen on itse vaikea arvioida. Esikuvia ei juuri ole ollut käytävissä ja koko yritys on ollut toimituksen oman ideoinnin ja toteutuksen tuote, kenties hyvinkin harrastelijamainen, mutta tarkoitus on joka tapauksessa ollut vilpiton.

Virallinen toimintakertomus on viime aikoina jossakin määrin kehittynyt aikaisemmasta yksivakaisesta asiakirjatyylistä. Mukaan on liitetty kuvia ja piirroksia. Aivan uudenlaista toteutusta edustaa kuitenkin nyt jaettava vuoden 1971 kertomus. Jo sivumäärältään se on alkamoinen saavutus — 36 suurikokoisen sivun laajuinen. Yhtiömme kirjapainolta painotyön läpivieminen on ollut melkoinen urakka. Kertomus on ilmestynyt suomen-, ruotsin-, englannin- ja saksankielisenä ja painosmäärä on yhteensä 25 000. Kun kaiken lisäksi jokainen arkki on jouduttu värrien takia painamaan neljään kertaan, on painaminen kestänyt alun kolmatta kuukautta ja aika ajoin on työ ollut kolmessakin koneessa yhtäaikaan. Mielestämme tämän painotuotteen arvoa lisää sekin, että myös kertomuksen graafiset kuvat ja taitto on tehty omin voimin. Siten opus on alusta loppuun saakka yhtiön oman työn tulos.

Toimintakertomuksen sisällön laajentamiseksi ja jäsentelyn sekä ulkoasun muuttamiseksi valittiin erittäin sopiva ajankohta, koska yhtiö juuri tänä vuonna viettää 100-vuotisjuhliiaan. Siksi kertomuksen alkuun onkin liitetty vanhoihin piirroskuvien elävöitetty tiivis katsaus yhtiön toiminnasta sadan vuoden ajalta.

Toimintakertomusta selailtaessa kiintyy huomio runsaan asiapitoisuuden ohella selvään jäsentelyyn. Graafinen asu on arvokkaan tuntuinen, täysin vapaa mainosmaisuudesta, mikä usein on tunnusomaista toimintakertomusten ulkoasun modernisoimiselle. Mitä sisältöön tulee, kiintyy huomio erityisesti tilinpäätöksestä annettuun informaatioon ja tietoihin yhtiön tytäryhtiöistä sekä osakkuudesta muissa yhtiöissä. Kun viime Tiedotuslehdessä julkaisimme yhtiön toimitusjohtajan toimintakertomusta täydentävän selostuksen, jonka hän piti tuotantokomiteoiden yhteisessä kokouksessa ja kun tässä numerossamme on hänen lehdistölle pitämänsä esitelmä yhtiön toiminnan suuntaviivoista seuraavien vuosien aikana, on yhtiöläisille jaettu runsaasti yhtiön toimintaa selostavaa aineistoa, niin jo tapahtunutta kuin vastaisista toimintasuunnitelmista kertovaa. Tätä aineistoa täydentää vielä yhtiön puunjalostusteollisuuden markkinointikatsaus.

Kymiyhtiön edustajat Tasavallan Presidentin vastaanotolla

Kymin Osakeyhtiön edustajat kävivät 21. 4. Tasavallan Presidentin vastaanotolla Linnassa, missä yhtiön hallituksen puheenjohtaja, pääjohtaja *Mika Tiivola* ja yhtiön toimitusjohtaja *Kurt Swanljung* luovuttivat presidentti *Urho Kekkoselle* yhtiön juhluvuoden johdosta julkaistun, apulaisprofessori *Jorma Ahvenaisen* kirjoittaman teollisuushistorian 'Paperitehtaista suuryhtiöksi — Kymin Osakeyhtiö vuosina 1918—1939'. Presidentti Kekkoselle luovutettu teos oli sidottu tummanvihreisiin nahkakansiin ja varustettu erikoispainetulla omistuskirjoituksella

'Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen. Tänä vuonna on kulunut 100

vuotta Kymin Osakeyhtiön perustamisesta. Juhlavuoden johdosta olemme julkaisseet yhtiömme vaiheita käsittelevän historiateoksen, jonka ensimmäisen kappaleen pyydämme kunnioittavasti saada luovuttaa Teille, Herra Tasavallan Presidentti. Kuusankoskella 21. päivänä huhtikuuta 1972. Kymin Osakeyhtiö.'

Samassa yhteydessä yhtiön hallituksen puheenjohtaja *Mika Tiivola* esitti presidentille kutsun saapua Kuusankoskella 23. toukokuuta pidettävään yhtiön 100-vuotisjuhlaan.

Vastauspuheessaan presidentti *Kekkonen* totesi, että hän pyrkii mielellään järjestämään mahdollisuuden osallistua kymiyhtiöläisten juhlaan.

Toimitusjohtaja Kurt Swanljung:

Metsäteollisuuden rinnalle uusia tuotannonaloja

Viime vuosina on yhä useammin sana kasvupolitiikka korvattu sanalla rakennepolitiikka. Kasvupolitiikan päämääränä oli teollisuuden rakennemuutoksin pyrkiä parhaaseen mahdolliseen tuottavuuden lisäykseen. Rakennepolitiikassa tähdätään sitä vastoin sellaisten teollisuudenalojen suosimiseen, joilla mahdollisimman pienellä pääomapanoksella saadaan mahdollisimman suuri tuotannonlisäys. Toteutettuna tällainen politiikka johtaisi työvoimavaltaisten toi-

mialojen suosimiseen pääomavaltaisten kustannuksella ja siihen, että Suomen teollisuuden mieluisimmat toimialat olisivat kenkä- ja vaatetus-teollisuus ja heikoin paperiteollisuus. Rakennepolitiikkaa tulee toteuttaa, mutta tasapainoisesti ja yhteistyössä teollisuuden, tutkimuslaitosten ja poliittisen tahon kesken.

Meillä ei ole varaa pitää metsäteollisuutta epäsuosittuna teollisuudenalana. Tämän vuosikymmenen tavoite, teollisuustuotantomme lisääminen noin 6 %:lla vuosittain, edellyttää metsäteollisuuden menevän hyvin ja kasvavan 5 % vuodessa. Metalliteollisuudella tai jollain toisella teollisuudenalalla ei pystyittäisi kompensoimaan metsäteollisuudessa tapahtuvaa huomattavaa hidastumista. Metsäteollisuuden osuus maamme kokonais-

viennistä on alentunut viimeksi kuluneina viitenätoista vuotena 15 %:lla ollen vuonna 1971 54 %. Osuus on edelleenkin suuri, joskaan sitä ei tule väkisin pienentää, vaan metsäsektorin on annettava kehittyä metsävarojen sallimissa rajoissa. Metsäsektorin osuuden pienenemisen tulee tapahtua siten, että luodaan rinnalle koko ajan uutta teollisuutta, kuten on tapahtunutkin.

Kymin Osakeyhtiön toiminnan tarkoitus on sen käytettävissä olevien

Toimitusjohtaja Kurt Swanljung puhumassa Koskelassa pidetyssä tiedotustilaisuudessa; vas:lla hallinnollinen johtaja L. Räihä ja kauppalanvaltuuston puheenjohtaja Heikki Hykkäälä; oikealla toimitusjohtajan sihteeristön päällikkö Olof Hernberg

Kymin Osakeyhtiön tulevaisuudennäkymiä selviteltiin julkisen sanan edustajille

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotisjuhlallisuuksiin liittyvä lehdistötilaisuus pidettiin Kuusankoskella 20. huhtikuuta. Tilaisuuteen otti osaa 39 toimittajaa, jotka edustivat sanoma- ja aikakauslehtiä, uutis- ja tiedotustoimistoja sekä Yleisradiota. Varsinainen tiedotustilaisuus pidettiin Koskelassa, missä puhuivat toimitusjohtaja Kurt Swanljung, kauppalanvaltuuston puheenjohtaja Heikki Hykkäälä, isännöitsijä Erkki Laasonen ja apulaisprofessori Jorma Ahvenainen, joiden esitykset julkaisemme oheisena kokonaisuudessaan.

henkisten ja aineellisten voimavarojen käyttö ja kehittäminen markkinoilla esiintyvien tai uusien tarpeiden tyydyttämiseksi niin, että toiminnan tulos tasapainoisesti vastaa omistajien ja henkilökunnan samoin kuin yhteiskunnan etuja. Toiminnantarkoitustauseksemme mukaan emme ole sitoneet itseämme mihinkään tiettyyn raaka-ainepohjaan tai toimialaan, vaan voimme toimia kaikilla aloilla, kunhan vain ne täyttävät toimintamme tarkoituksen asettamat vaatimukset.

Metalli- ja kemian teollisuuden osuus tuotannonarvosta kohoaa

Tuotannonalojamme ovat tänään paperiteollisuus, selluloosateollisuus, kartonkiteollisuus, sahateollisuus ja jalostusteollisuus, jotka laajempaan kokonaisuutena voitaneen melko puhtaasti lukea metsäteollisuuteen, sekä kemian teollisuus ja metalliteollisuus. Kullekin tuotannonalalle on valmistettu oma toiminta-ajatuksensa, jonka puitteissa ko. ala pyrkii omalta osaltaan toteuttamaan koko yhtiölle vahvistettua toiminnan tarkoitusta. Pyrimme kehittämään nykyisten tuo-

tannonalojen puitteisiin uutta tuotantoa sekä samalla etsimme määrätietoisesti uusia, mielenkiintoisia toimialoja.

Vuonna 1971 metsäsektorin osuus Kymin Osakeyhtiön tuotannon arvosta oli 81 %, metalliteollisuuden osuus 15 % ja kemian teollisuuden osuus 4 %. Oman pitkän tähtäyksen suunnitelmamme mukaan metsäsektorin

Julkisen sanan edustajat kuuntelemassa toimitusjohtaja Swanljungin esitystä Koskelassa

Lehdistöpäivän ohjelmaan kuului tiedotustilaisuuden lisäksi käynti arkisto- ja valokuvanäyttelyssä, jota lehtimiehille esitteli opetusneuvos Veikko Talvi (alla). Kiertokäyntiin kuului myös tutustuminen Kuusanniemen uuteen hienopaperikoneeseen. Arkkisalissa toimi oppaana käyttöinsinööri Rainer Sundström (viereisellä sivulla toinen oik:ltä).

osuus koko yhtiön tuotannonarvosta tulee vuonna 1976 olemaan enää 69 %, metalliteollisuuden osuus 21 % ja kemian teollisuuden 10 %.

Jalostusaste kohoaa — kokonaan uusien paperilaatujen valmistusta tutkitaan

Paperi- ja selluloosateollisuutta kehittämme metsävarojen sallimissa puitteissa. Perimmäisenä tarkoituksena on painetun informaation paperin tarpeen tyydyttäminen. Nostamme jalostusastetta, pääsemme raaka-aineen — selluloosan — viejän osasta kokonaan. Jalostamme selluloosan yhtiön puitteissa edelleen paperiksi. Kilpailu korvaavien tuotteiden (muovipaperi) ja muiden medioitten, kuten kaapelitelevisioiden, kasettien, ym. taholta tulee olemaan aikaa myöten merkityksellinen. Seuraamme tarkoin kehitystä muovipaperialalla. Tytär-yhtiömme Star Paper Limited on tehnyt kahden ulkomaisen toiminimen kanssa sopimuksen, jonka perusteella yhtiöt tutkivat japanilaisen synteettisen paperin markkinointimahdollisuuksia Euroopassa. Myöhemmin ratkaistaan, onko mahdollista ryhtyä valmistamaan muovipapereita oman yhtiömme piirissä.

Juantehdas pyrkii erikoislaatuihin

Kartonkiteollisuuden tehtävänä on valmistaa erikoiskartonkeja omien laitosten ja markkinoilla esiintyvien tarpeiden tyydyttämiseksi. Kartonkitehdas on kuitenkin niin pieni tuotantolaitos, ettei se voi kilpailla suurten yksiköiden kanssa samoilla laaduilla. Vain pitkälle viety erikoistuminen mahdollistaa tuottavan toiminnan.

Jalostusteollisuuden tuotantokapasiteettia lisätään

Jalostusteollisuuden tehtävänä on ensi sijaisesti omien paperi- ja kartonkiteollisuuden tuotteiden edelleenjalostaminen. Self Copy -paperin ja perinnäisesti ohjelmassa olevien konttoripapereiden rinnalle tulemme valmistusohjelmaamme lisäämään nykyaikaista konttoritekniikkaa ja kehittyvää informaation levitystä tyydyttäviä uusia erikoislaatuja. Tulemme myös kehittämään kirjapainomme paperiteollisuutta palvelevaksi korkealuokkaiseksi koepainoksi sen samalla toimiessa myös entistä tehokkaampana kaupallisena erikoiskirjapainona.

Jalostamattoman sahateollisuuden vienti vähenee

Sahateollisuuden tuotannon mää-

rää emme tule kasvattamaan. Pyrimme jalostamaan sahateollisuuden mahdollisimman suuren osan lopputuotteiksi, ts. pyrkimyksenämme on päästä eroon jalostamattoman sahateollisuuden viennistä.

Kemian teollisuus laajenee petrokemialliselle alalle

Kemian teollisuuden tehtävänä on valmistaa kemiallisia tuotteita puunjalostusteollisuuden, muoviteollisuuden ja kemian teollisuuden tarpeita tyydyttämään. Vanhan puunjalostusteollisuutta palvelevan kemian teollisuuden rinnalle olemme kehittäneet uutta kemian teollisuutta. Olemme alusta asti olleet mukana Pekema Oy:n perustamisessa. Yksityinen ja valtiojohtoinen teollisuus ovat yhteistoimin aikaansaaneet hyvän pohjan, hyvän perusteollisuuden, josta voidaan edelleen kehittää uutta kemiallista tuotantoa. Tässä työssä Kymiyhtiön kemian teollisuus tulee olemaan mukana. Kasvumme painopiste tulee pohjautumaan orgaaniseen kemian teollisuuteen.

Metalliteollisuudessa etsitään uusia vientikohteita

Metalliteollisuutemme tehtävänä on valmistaa tuotteita, jotka tyydyttävät markkinoilla esiintyviä LVI-alan sekä konepaja- ja kemiallisen teollisuuden tarpeita. Tulemme kasvamaan kaikilla näillä sektoreilla painopisteen siirtyessä enenevässä määrin konepajateollisuuden suuntaan. Metalliteollisuuden kasvuvauhti edellyttää voimaperäistä vientiä. Vientimarkkinoina tulevat kysymyksen lähinnä Pohjoismaat, Neuvostoliitto ja Englanti.

Uudet investoinnit kohdistetaan metalli- ja kemian teollisuuteen

Vuosina 1961—1971 Kymin Osakeyhtiö käytti teollisuusinvestointeihin yhteensä 560 miljoonaa markkaa ja tämän lisäksi tulevat osakepääomamaksut osakkuusyhtiöissä (Pekema, Stymer, Nordland Papier, Eurocan jne.). Valtaosa investoinneista käy-

tettiin metsäteollisuuden uusiin tuotantolaitoksiin. Ajanjaksona 1972—1980 siirretään painopiste metalliteollisuuden ja kemian teollisuuden edelleenkehittämiseen. Suurin yksittäinen investointikohde tulee olemaan metsäteollisuuden piirissä: uuden sulfaattiselluloosalinjan (liitännäisinvestointineen) rakentaminen korvaamaan loppuunajettua sulfiittiselluloosatehdasta. Myös ympäristönsuojeluun liittyvä rahankäyttö muodostaa merkittävän osuuden vuosien 1972—1980 investoinneista.

Henkilöstöpolitiikkaa kehitetään rinnan tuotantotoiminnan kanssa

Tuotantotoiminnan ja myyntitoiminnan kehittäminen edellyttävät, että meillä ovat myös muut sektorit kunnossa ja että niitä kehitetään rinnan tuotanto- ja myyntitoiminnan kehittämisen kanssa. Varsin keskeinen näiden muiden sektoreiden joukossa on henkilöstö ja sen sisällään pitämät osa-alueet. Tarkoituksenmukaisella ja hyvin suunnitellulla henkilöstöpolitiikalla

- tuetaan yhtiötä asetettujen päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisessa,
- saadaan ja pidetään yhtiön palveluksessa työstään kiinnostunut ja taitava henkilöstö ja
- annetaan sille mahdollisuus menestymiseen ja viihtyvyyteen ja samalla luodaan henkilöstöön yhteenkuuluvuuden ja turvallisuuden tunne.

Tärkeätä on myös, että muihin sidosryhmiin, kuten kuntaan, paikallisiin viranomaisiin, muuhun julkiseen hallintoon jne., on hyvät suhteet ja että yhteistyö niiden kanssa on kitkatonta. Yhtiömme palveluksessa olevan henkilökunnan taitoa ja asian-
tuntemusta tulee käyttää hyväksi esim. erilaisissa luottamustehtävissä. Meille on tärkeätä, että paikkakunnista, joilla harjoitamme teollista toimintaa, muodostuu joka suhteessa mallikelpoiset yhdyskunnat.

*Kauppalanvaltuuston puheenjohtaja
Heikki Hykkäälä:*

Kaupungiksi muuttuva Kuusankoski uuden kehitysvaiheen kynnyksellä

Kun varsinaiset ruukit 100 vuotta sitten pystytettiin Kymijoen partaille, tiesi se uuden aikakauden alkua tälle seutukunnalle. Iitin ja Valkealan takamaille alkoi tällöin kehittyä teollisuusyhdyskunta, joka monella tavoin poikkesi emäpitäjiensä maatalousvaltaisesta yhteisöstä. Olikin varsin luonnollista, että se herätti ajatuksen oman kunnan perustamiseen näin syntyneestä teollisuusalueesta. Tämän vuosisadan toisella vuosikymmenellä ryhdyttiinkin Kymin Osakeyhtiön aloitteesta toimenpiteisiin, jotka johtivat aluksi seurakunnan ja sittemmin Kuusankosken kunnan perustamiseen.

Kun Kuusankosken kunta v. 1921 aloitti toimintansa, oli tehtäväkenttää paljon edessä, sillä paikkakunnan tarpeista huolehtiminen oli jäänyt melkein yksinomaan paikallisen suur-yhtiön varaan. Kunnan alkuvaiheissa Kymin Osakeyhtiö osallistui edelleenkin monien kunnallisten tehtävien hoitamiseen. Paikkakunnan kehityksen vauhti oli aina 50-luvun alkuun asti suhteellisen verkkainen, mutta sanotulla vuosikymmenellä alkoi kehitys nopeutua siinä määrin, että se antoi aiheen kuntamuodon muutokseen, joka tapahtui vuoden 1957 alussa, jolloin Kuusankosken kauppalala aloitti toimintansa. 60-luku on merkinnyt kauppalan kehityksen kulmista yhä voimakkaammin kaupunkilaistuvaksi yhdyskunnaksi. Niinpä viime vuoden joulukuussa Kuusankosken kauppalanvaltuusto kunnan

50-vuotisjuhlavuoden päätteeksi teki päätöksen esityksen tekemisestä valtioneuvostolle Kuusankosken muuttamiseksi kaupungiksi. Valtioneuvoston päätös kaupunkioikeuksien myöntämisestä vuoden 1973 alusta saatiin kuluvan vuoden helmikuussa.

Asuntopulaan lievitystä tehostetun talonrakennustoiminnan avulla

Kymin Osakeyhtiön juhlavuosi tietää myös kauppalan kehityksen kannalta merkittävää aikaa. Kauppalan oma talonrakennustoiminta tulee olemaan tänä vuonna laajempaa kuin koskaan aikaisemmin. Parhaillaan on rakenteilla kaksi yhteensä 60 asuntoa käsittävää kauppalan vuokrakerrostaloa ja 21 000 m³ käsittävä urheiluhalli. Samaa suuruusluokkaa olevan kansalaiskoulun, joka myöhemmin tulee peruskoulun yläasteeksi, rakennustyöt on tarkoitus aloittaa tämän vuoden puolella. 4-luokkaisen viipalekoulun rakentaminen ja urheilulaitosten henkilökunnan rivitaloasunnot kuuluvat myös vuoden ohjelmaan. Asuntorakennustoiminnan kohdalta on syytä todeta, että se tulee kuluvan vuoden aikana olemaan tavallista vilkkaampaa. Niinpä oletetaan tänä vuonna valmistuvan noin 350 asuntoa, vastaavan luvun jäädessä viime vuonna alle 200. Kun asuntotuotannossa ilmeisesti nyt päästään kauppalanvaltuuston hyväksymän asuntotuotantohjelman edellyttämiin lukuihin, onkin toivottavaa, että vaikea asuntopula, joka on ollut pitkään Kuusan-

kosken kehityksen pullonkaulana, tulee jossain määrin helpottumaan.

Urheilupuistosta laajin ja monipuolisin koko Kymen läänin alueella

Lähivuodet tulevat Kuusankoskella merkitsemään ennen kaikkea kouluolojen kohentumista. Edellä mainitun kansalaiskoulun ja viipalekoulun lisäksi vuoden 1973 keväällä on tarkoitus aloittaa 300 oppilaspaikkaa käsittävän ammattikoulun rakentaminen Kouvolan ammattikoulun sivukouluna. Tässä yhteydessä on syytä mainita, että edellä mainittu urheiluhallin rakennustöiden ajoittaminen tälle vuodelle johtuu lähinnä siitä, että se on tarkoitettu kunto- ja kilpaurheilun lisäksi palvelemaan sen viereen sijoitettavia kansalais- ja ammattikouluja, joihin ei tulla rakentamaan lainkaan voimistelutiloja. Urheiluhalliin tulee lähes 1 000 m²:n suuruisen palloiluhallin lisäksi tilat judoa, nyrkkeilyä, painia ja keilailua varten, minkä lisäksi siihen on varattu tilat 18 vuodepaikkaa käsittävää retkeilymajaa varten, jota talvisin on tarkoitus käyttää ammattikoulun oppilasasuntolana. Urheiluhalli edustanee valmistuttuaan alansa huippua läänissä niin suuruutensa kuin monipuolisuutensa puolesta. Sen valmistuminen tietää, että 1960-luvun alussa alulle pantu edustava kansanpuisto- ja urheilupuistosuunnitelma tulee urheilulaitostensa puolesta jo melkein kokonaisuudessaan toteutumaan.

Suurteollisuuden rinnalle kaivataan keskisuurta ja pienteollisuutta

Vaikka asukasluvun kasvu Kuusankoskella onkin viime vuosina pysynyt vaatimattomana, on paikkakunta saavuttanut yhä selvempiä kaupunkimaisia piirteitä ja voidaankin perustellusti sanoa, että Kuusankoski elinkeino- ja väestörakenteensa, väestön määrän ja taloudellisen kehityksasteensa puolesta on jo pitkään ollut kypsä siirtymään kaupunkimuotoon. Kun myöskin voidaan väittää, että kunnallisen palvelutasonsa puolesta

kauppala kykenee tasaveroisesti kilpailemaan monien sekä uusien että vanhojen kaupunkien kanssa, oli luonnollista, että valtioneuvosto katsoi aiheelliseksi antaa myönteisen päätöksen Kuusankosken kaupunkihakemukseen. Samalla kun annamme erittäin suuren arvon sille, että Kymin Osakeyhtiö on jatkuvasti laajentanut teollisuuslaitoksiaan Kuusankoskella, toivomme, että tämän suurteollisuuden rinnalle tulisi lisääntyvässä määrin myös keskisuurta ja pienteollisuutta, joille Kuusankoski varmasti pystyy tarjoamaan edullisen sijoituspaikan hyvine liikenneyhteyksineen ja monipuolisine palveluksineen. Erityisesti toivomme, että kuntamuodon muutos lisää kaupallisen liike-elämän mahdollisuuksia niin että tässä suhteessa pääsisimme lähemmäksi omavaraisuutta.

Ensi vuoden alussa toimintansa aloittava Kuusankosken kaupunki tulee suhtautumaan luottamuksella tulevaisuuteensa. Elintason noustessa ja yhteiskunnan kaupunkimaistumisen jatkuessa tullaan varmasti kiinnittämään entistä enemmän huomiota asuinympäristöön. Tällöin pientaloasuminen ja luonnon läheisyys saavat osakseen nykyistä suurempaa arvostusta ja Kuusankoskenkin tässä suhteessa tarjoamille mahdollisuuksille osataan antaa entistä enemmän arvoa. Kuusankoskella jo olevien ja suunniteltujen väljien teollisuusalueiden hyvä sijoitus sekä jatkuvasti paranevat liikenneyhteydet antavat aihetta uskoa Kuusankosken kilpailukyvyyn myös teollisuuden sijoituspaikana paranevan. Kun myös kaupallisen liike-elämän kehittymisellä paikkakunnalla on vielä hyvät mahdollisuudet ja palvelusten määrä ja laatu nopeasti kasvamassa, on todella perusteltua aihetta odottaa, että Kuusankoskella on kaikki edellytykset kasvaa nykyistä voimakkaammaksi, monipuoliset palvelukset tarjoavaksi asutus- ja teollisuuskeskukseksi viihtyisine asuin- ja työympäristöineen.

Isännöitsijä Erkki Laasonen:

Kymin Osakeyhtiön uusi vesiensuojelusuunnitelma

Vesihallitus suoritti viime vuonna koko maassa puunjalostusteollisuuden vesiensuojelusuunnitelmien kartoituksen. Sen tarkoituksena oli saada siihen asti vallinnut sekava lupatilanne selvitettyksi siten, että tekninen vaatimustaso annetaan vesioikeudesta ns. pikalupana ja korvausasiat käsitellään normaalissa järjestyksessä. Toisena ja ehkä merkityksellisempänä tarkoituksena oli saada kiintoaineksen vaatimustaso nykyisestä 4 %:n tasosta 1 %:iin.

Kymin Osakeyhtiön Kuusankoskella sijaitsevilla tehtailla on kiintoaineksen osuus 45 tn/vrk eli n. 2 % tuotannosta. Suomen keskiarvo on 4 %:n tienoilla. Biologinen hapentarve on tehtaillamme 65 tn/vrk, mikä on n. 6 % vastaavasta kuormituksesta koko maassa. Mainittakoon, että

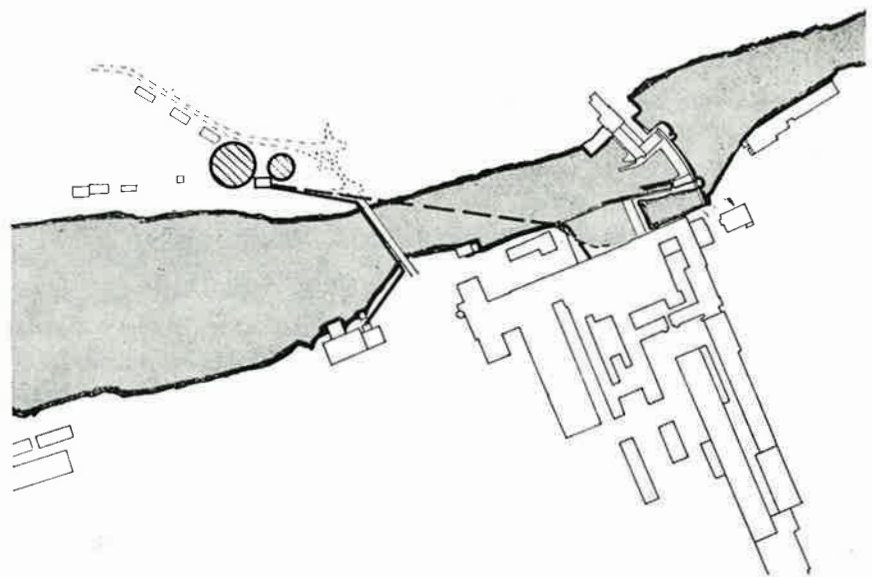
Voikkaan paperitehtaan seitsemän paperikoneen prosessijätevedet tullaan johtamaan Kymijoen alitse louhittavaa putkitunnelia pitkin Myllykalliolle rakennettaviin altaisiin. Kuorimon jätevedet johdetaan haaraputkella omaan altaaseensa.

Kuusankosken tehtaiden tuotanto on 11 % Suomen puunjalostuksen tuotannosta.

Uusia investointeja vesiensuojeluun

Kymin Osakeyhtiö on investoinut vesiensuojeluun vuodesta 1955 lähtien 25 milj. markkaa ja ilmansuojeluun n. 5 milj. markkaa. Vuotuisia käyttö- ja ylläpitokustannuksia on ollut 1 milj. markan verran. Vuoden 1974 alusta toteutettava kiintoainestason laskeminen vesihallituksen määräämiin rajoihin merkitsee yhtiössämme lähes 20 milj. markan uutta investointia vesiensuojeluun. Laitimamme

Kymin paperitehtaan vanhojen paperikoneiden ja Kuusanniemen rakennetun uuden hienopaperikoneen jätevedet ohjataan 800 mm:n läpimittaista putkea myöten Kuusanniemen rakennettavaan suureen puhdistusaltaaseen

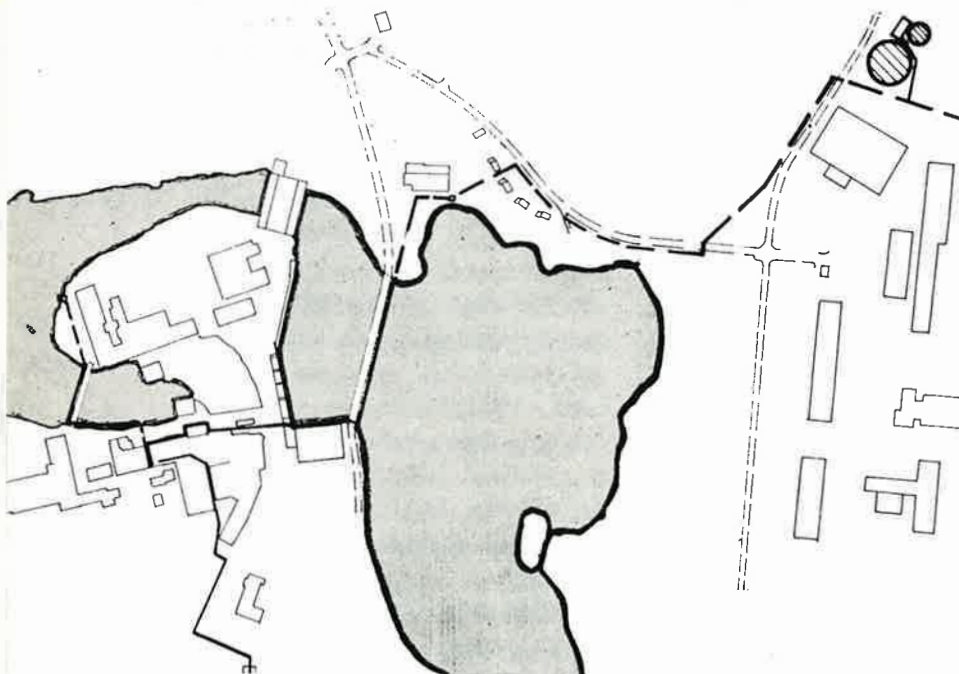

suunnitelman mukaan tullaan Kymin paperitehtaan ja Voikkaan paperitehtaan prosessijätevesille sekä Voikkaan puuhiomon kuorimon jätevesille rakentamaan mittavia laskeutumisaltaita. Kuusanniemen sulfaattiselluloosatehdas täyttää jo nyt asetetut vaatimukset, mutta Kymin sulfiittiselluloosatehtaalle ei sitä vastoin aseteta enää uusia vaatimuksia, sillä tehdas pysäytetään tämän vuosikymmenen puolivälissä. Toimenpide tietää uuden

sulfaattiselluloosalinjan rakentamista Kuusanniemen selluloosatehtaalle. Vaikkakin tämä erittäin suuri investointi tehdään ensi sijaisesta siksi, että sulfaattiselluloosa sopii paremmin omien paperitehtaiden raaka-aineksi ja tarjolla olevat puutavarat voidaan helpommin hyödyntää, tarjoaa se myös etuja ympäristönsuojelumiessä. Vesistöön menevä biologinen kuorma pienenee nykyisestä 66 tonnista 41 tonniin vuorokaudessa eli n. 40 %:lla. Ilman saastumisen suhteen tulee käymään niin, että rikkidioksidi (1,2 tn/vrk) tulee loppumaan kokonaan, samoin lentotuhka. Pahalta haisevat rikkijyhdisteet eivät sen sijaan tule pienenevään.

Paperitehtaiden jätevesien uusi puhdistussuunnitelma

Jätevesien käsittelylaitaiden sijaintipaikka on luonnollisesti valittava läheltä tehdasaluetta, mutta ei välttämättä sen sisäpuolelta. Niinpä Kymin paperitehtaan jätevedet päätettiin pitkän tutkimustyön jälkeen johtaa Kuusanniemen tehdasalueen läheisyyteen rakennettavaan yhteisaltaaseen, johon tullaan kokoamaan Kymintehdalla sijaitsevien kuuden vanhan paperikoneen sekä Kuusanniemen rakennetun uuden hienopaperikoneen

jätevedet. Altaan läpimitta tulee olemaan 45 m. Vedet pumpataan 800 mm:n läpimittaista putkea myöten tähän altaaseen ja kirkaste johdetaan sieltä edelleen vesistöön. Liete sakeutetaan joko suotimella tai lingolla ja viedään kaatopaikalle.

Voikkaan paperitehtaan puhdistusaltaan sijainti on sekin joen toisella puolella. Altaan halkaisija on 50 m. Tämän hetkisten suunnitelmien mukaan Voikkaan paperitehtaan seitsemän paperikoneen prosessijätevedet johdetaan altaille Kymijoen alitse louhittavaa tunnelia pitkin. Kuorimon jätevedet johdetaan haaraputkel-

la omaan altaaseensa, jonka halkaisija on 25 m. Lietteen käsittely tapahtuu samalla tavalla kuin Kuusanniemessäkin.

Tehtaan sisäisillä järjestelyillä on mahdollisuus saada hieman säästöä talteenotettujen kuitujen muodossa. Altaat tulevat pienentämään kiintoainemäärän nykyisestä 46 tonnista 27 tonniin vuorokaudessa, joten vähennys on 40 %. Edellä kerrotulla suunnitelmalla on kuitenkin kaksi edellytystä: vesioikeuden päätös ja rahoituksen järjestäminen.

Alustavan arviomme mukaan Kymintehtaan jätevesien puhdistamo tu-

lee maksamaan 8,5 milj. markkaa ja Voikkaan tehtaan putkitunneli ja puhdistamo 11,1 milj. markkaa eli yhteensä 19,6 milj. markkaa.

Tulevaisuuden lupauksena sanottakoon, että Kymin Osakeyhtiö seuraa tiiviisti kehitystä ympäristönsuojelualalla. Yhtiö haluaa olla yhteiskunta- ja ympäristöystävällinen. Viranomaisten päätöksiin se pyrkii vaikuttamaan informaatiota antamalla ja tehtyjä päätöksiä se yrittää myös tinkimättä noudattaa. Edelleen se haluaa kouluttaa koko henkilökuntansa ympäristöystävälliselle ajattelutavalle suopeaksi.

*Apulaisprofessori
Jorma Ahvenainen:*

'Paperitehtaista suuryhtiöksi'

Varatuom. L. Räihä (oik.) luovuttamassa yhtiön juhlavuoden historiaa prof. Mikko Juvalle, joka toimi historiatoimikunnan puheenjohtaja, vas:lla teoksen kirjoittaja apul.prof. Jorma Ahvenainen

Ennen toista maailmansotaa Kymin Osakeyhtiö oli Suomen suurin paperinvalmistaja vastaten noin kolmanneksesta maan paperintuotannosta. Samalla yhtiö oli myös suurin pohjoismaiden paperinvalmistaja. Näistä syistä kirja käsittelee yhtiön vaiheiden ohella Suomen paperiteollisuuden asemaa 1920- ja 1930-luvulla ja ulottuu osin myös kansainvälisiin paperiteollisuuskysymyksiin. Kymin Osakeyhtiön keskusarkiston lisäksi teoksessa on käytetty hyväksi mm. ulkoministeriön kauppapoliittisen osaston arkistoa, puunjalostusteollisuuden keskusjärjestöjen arkistoja ja lukuisia ulkomaisia arkistoja.

Kirjan alkuosassa kuvataan Kuu-

sankosken tehtaiden teknistä valmiutta ja tuotteiden markkinointia ennen ensimmäistä maailmansotaa. Tällöin noin 85 % valmistetusta paperista myytiin Venäjälle. 1920-luvulla kauppapoliittinen asetelma muuttui ja paperiteollisuuden tehtäväksi tuli uusien markkinoiden hankkiminen ja säilyttäminen tiukassa kansainvälisessä kilpailussa. Teoksen 1930-lukua käsittelevässä osassa selvitetään maailmanpulan vaikutusta yhtiön työskentelyyn sekä Suomen paperiteollisuuden. Kirjan viimeiset luvut käsittelevät vuosia 1934—1939. Tällöin yhtiön toiminnalle oli tyypillistä voimakas laajentuminen, joka näkyi sekä tehtaiden uudistamisessa että koko-

naisten yritysten ostamisessa.

Alue, jolla kirjassa liikutaan, on laaja. Keskeisin kuvaus kohdistuu yrityksen kasvuun, esim. siihen, kuinka vuosina 1918—1939 yhtiön valvoma paperin tuotanto nousi 50 000 tonnista 280 000 tonniin. Halla Osakeyhtiön takia valotetaan kirjassa myös sahateollisuuden ongelmia. Kirjan maantieteellinen ala ulottuu Kainuun savotta-alueilta eteläisen pallonpuoliskon paperimarkkinoille ja yhtiön johdon, nimenomaan vuosina 1918—1937 toimitusjohtajana olleen vuorineuvos Einar Ahlmanin päätösten tarkastelun ohessa selvitetään myös paperiteollisuuden työntekijäin asemaa muuttuvassa yhtiössä.

Työsuojelu- toiminnan suuntaviivoja yhtiössämme

Valtakunnallinen työsuojelu perustuu alkuaan ammattientarkastuslakiin vuodelta 1927. Sosiaali- ja terveysministeriön alainen yleinen ammattientarkastus huolehtii niiden lakien noudattamisen valvonnasta, jotka on säädetty ammattientarkastusviranomaisten tehtäväksi. Tällä hetkellä kyseisen elimen valvottavina ovat mm. seuraavat lait Työturvallisuuslaki (299/58), Työaikalaki (604/46, 913/65) ja Työsopimuslaki (320/70).

Viime vuosina on alettu kiinnittää yhä enemmän huomiota puhtaasti työsuojelun tehostamiseen sekä valtiovallan, työmarkkinajärjestöjen että vapaaehtoisten elinten taholta, joten voimme sanoa elävämme tällä alalla murroskautta. Parin viime vuoden aikana joukko valtiovallan komiteoita on istunut pohtimassa työsuojelukysymysten ongelmia ja on myös saatu aikaan kuusi valtakunnallista sopimusta. Vuonna 1969 tehtiin SAK:n, STTK:n ja STK:n kesken työturvallisuussopimus ja vuonna 1971 sopimus työpaikkojen terveydenhuollosta.

Työsuojelu yhtiössämme

Jo ennen kyseisiä työmarkkinajärjestöjen sopimuksia ovat yhtiömme piirissä toimineet useita vuosia sekä työturvallisuus- että työterveysorganisaatiot. Mainittakoon, ettei missään sopimuksessa kiinnitetä tarkempaa huomiota päätoimiseen tehtaanlääkäriin tai turvallisuusinsinööriin. Tässä kirjoituksessani käsittelen työsuojelun suuntaviivoja, joita pyritään noudattamaan eri tehdasyksiköissä mahdollisuuksien mukaan johtavan lääkärin ja yhtiön työturvallisuuspäällikön ohjaamina. Työsuojelu käsittää kiinteästi työturvallisuus- ja työterveys-toiminnan yhteisvaikutuksen.

Työturvallisuustoiminta

Yhtiömme harjoittaman työturvallisuustoiminnan tehtävänä on suojella yksityistä työntekijää joutumasta työssä alttiiksi tapaturmille ja am-

mattitaudeille tai muuten terveydelle haitallisille vaikutuksille. Mahdollisimman hyvään tulokseen päästään, kun kaikki tarpeen vaatimat toimenpiteet työturvallisuuden ylläpitämiseksi on otettu huomioon ja annettuja työturvallisuusmääräyksiä ja ohjeita noudatetaan.

Turvallisempien työskentelyolosuhteiden myötä saavutamme pienemmät tapaturmaluvut ja häiriöttömämmän tuotannon. Työturvallisuusorganisaation kokonaiskentän voidaan katsoa koostuvan seuraavista toimintamuodoista huolimatta yhtiömme tehdasyksikköjen vaihtelevasta koosta ja eri toimintamuodoista.

Tapaturmien ja ammattitautien torjunta

- koneiden ja laitteiden teknillinen suojaus (myös jo suunnittelu- ja hankintavaiheessa)
- työympäristön teknillishygieninen mittaus- ja kartoitustyö
- ergonomiset erilliskysymykset
- työssä käytettävät henkilökohtaiset suojeluvälineet.

Työturvallisuuskoulutus

- lakien, asetusten, sopimusten sekä paikallisten määräysten ja ohjeiden tunteminen
- työnopastus, työturvallisuuskurssitoiminta koulutuksen kanssa keskiteistyi
- ulkopuolinen kurssitoiminta (Työterveyslaitos, Työsuojelu ry, Työturvallisuuskeskus, SAK, STTK, STK)
- yleinen valistustoiminta ja erilaiset kampanjat.

Toiminnan järjestely

- keskusturvallisuustoimikuntatyö (Kuusankoski, Karkkila)
- osastojen työturvallisuustoimikuntatyö (kokoukset, tarkastukset, tapaturmien käsittely ja ehkäisytoiminta)
- yhteistoiminta terveysaseman, työvoima-, suunnittelu-, koulutus- ja suojeluhenkilöstön sekä varsinaisten tehdas- ja tuotanto-osastojen kanssa
- yhteydenpito yhtiön esikuntaeli-

miin sekä valtakunnallisiin ammat-
tientarkastuselimiin, osastojen luotta-
mushenkilöihin, Teollisuusvakuutus-
seen sekä paikallisiin ja valtakunnal-
lisiin työturvallisuus- ja työterveys-
järjestöihin.

— erityisesti on vielä painotettava
yhteydenpitoa tuotannon johtoon.

Tapaturmien jälkikäsittely

— tapaturmien sisäinen käsittely
— tapaturmailmoitusten selvittely
keskitetysti Teollisuusvakuutukseen
— määräaikaistilastojen tekeminen ja
niiden hyväksikäyttö.

Muu toiminta

— vuosikertomusten laatiminen
— työsuojelutoiminnan yleisen kehi-
tyksen seuraaminen
— yleensä turvallisuutta edistävien
välineiden hankintatoiminta.

Työterveystoiminnan päämäärät

ovat työntekijän suojaaminen työn ai-
heuttamilta haitoilta, kuten tapatur-
milta ja ammattitaudeilta, työnteki-
jän sijoittaminen mahdollisimman hy-
viin työskentelyolosuhteisiin ympä-
ristön ja työvaatimusten suhteen,
työntekijän hyvän terveydentilan ja
työkunnan säilyttäminen sekä mah-
dollisimman pikainen terveyden ja
työkunnan palauttaminen niiden tila-
paisesti heikennyttyä ja lisäksi ter-
veys- ja tuotantokysymysten järkevä
soveltaminen.

Työterveystoiminta sisältää

ennalta ehkäisevän toiminnan, joka
kohdistuu palveluksessa oleviin henki-
löihin sekä työolosuhteisiin, sairaan-
hoidon, lääketieteellisen työkyvyn ar-
vioinnin ja työhönsijoituksen, kun-
toutuksen, ensiapukoulutuksen ja ter-
veyskasvatuksen.

Ennalta ehkäisevä toiminta

Työhönottotarkastus on perusta
oikealle työhönsijoitukselle. Siinä py-
ritään löytämään viat, jotka voivat
olla rajoituksena onnistumiselle tai
voivat pahentua aiotussa työssä. Tar-

kastus pyritään suorittamaan ennen
työn alkua. Se sisältää lääkärintarkas-
tuksen, terveyssisäisen haastattelun ja
laboratoriotutkimuksia.

Työhönpaluutarkastus suoritetaan
yhtä kuukautta pitemmästä sairau-
desta, vammasta, synnytyksestä tai
muusta vastaavasta syystä johtuneen
poissaolon jälkeen. Tarkoituksena on
todeta, kykeneekö tutkittava jatka-
maan entisessä tehtävässään.

Työnsiirtotarkastus selvittää työ-
kunnan rajoitukset, mikäli henkilö
joudutaan sairauden, vamman tai
muun syyn takia siirtämään uuteen
tehtävään. Tutkimus palvelee oikeaa
työhönsijoitusta.

Määräaikaistarkastukset sisältävät
työturvallisuuslain 44. §:n edellyttä-
mät lääkärintarkastukset.

Suunnatut terveystarkastukset ovat
määrättyihin ikä- ja riskiryhmiin se-
kä määrättyjen sairauksien tai vikojen
(esim. anemia, virtsatietulehdukset,
näkö- ja kuuloviat jne.) etsimiseen
kohdistettuja tutkimuksia.

Työolosuhteisiin kohdistuva toiminta

Työturvallisuushenkilökunnan kans-
sa tapahtuvalla yhteistyöllä pyritään
työn ja työympäristön terveys- ja
turvallisuushaittojen selvittelyyn.

Työnkuvauksessa tutkitaan yhteis-
työssä työntekijöiden kanssa kaikkien
vakanssien haitat ja vaatimukset.

Ergonomian, joka on työn ja
työntekijän välisen kitkan selvittä-
mistä, huomioon ottaminen tulee ky-
symykseen vanhoja työolosuhteita
muutettaessa ja uusia suunniteltaessa.

Tekniseen suunnitteluun osallistu-
misella voidaan jo ennen rakentamis-
ta estää terveyteen ja turvallisuuteen
kohdistuvia haittoja.

Eri tilanteissa todetuista vioista ja
puutteista tehdään ilmoitus toimenpi-
teisiin ryhtymistä varten.

Sairaanhoito

Koska ennalta ehkäisevä toiminta
on pääasia, suoritetaan sairaanhoitoa
mahdollisuuksien mukaan. Kuitenkin
pyritään hoitamaan työssä tapahtu-

neet äkilliset hoitoa vaativat tapatur-
mat ja sairaudet, työstä johtuvat sai-
raudet, ammattitaudit sekä krooniset
sairaudet, joilla voi olla vaikutusta
työkykyyn.

Terveysasemat avustavat potilai-
den hakeutumisessa oikeisiin hoito-
paikkoihin.

Lääketieteellisen työkyvyn arviointi ja työhönsijoitus

Tämä toiminta käsittää työkyvyn
yleisen arvioinnin työhönsijoituksen
onnistumiseksi, vajaatyökykyisten
työkyvyn arvioinnin ja työhönsijoi-
tuksen sekä uudelleen koulutuksen sel-
vittelyn, toistuvien ja pitkien poissa-
olojen syiden selvittelyn sekä suoja-
työpaikkojen kartoittamisen.

Kuntoutus

Lääkinnällinen kuntoutus tähtää
sairauksien nopeaan parantamiseen
lääkintävoimistelijoiden antaman fy-
sikaalisen hoidon avulla, jota voi saa-
da työajanakin.

Ennaltaehkäisevä kuntoutus pyrkii
esim. selkä-, niska- ja sydänpotilai-
den ryhmäharjoittelulla ehkäisemään
oireiden uusiutumista. Tämä toiminta
tapahtuu vapaa-aikana.

Ensiapukoulutus

Työturvallisuuslaki edellyttää, että
määrätty määrä palveluksessa ole-
vista on ensiapukoulutuksen saaneita.
Yhtiössämme tämä vaatimus on huo-
mattavasti ylitetty. Koulutus käsittää
peruskurssin ja määräajoin toistuvat
jatkokurssit. Kouluttajina toimivat
yhtiön ja vakuutusyhtiö Teollisuus-
vakuutuksen terveyssisarret.

Terveyskasvatus

Työssä, työympäristössä, ravinnos-
sa, nautintoaineissa, lääkkeiden käy-
tössä jne. esiintyvien mahdollisten
haittojen asiallinen selvittäminen pal-
veluksessa oleville kuuluu koko ter-
veydenhuoltohenkilökunnan tehtä-
viin. Toiminta tapahtuu henkilökoh-
teisesti tarkastusten yhteydessä, kirjoi-
tuksina yhtiön henkilökuntalehdissä
ja esityksinä yhtiön eri tilaisuuksissa.

Työsuojeluyhteistoiminta

Työpaikkakuvaus on työterveys- ja työturvallisuushenkilöiden panos merkittävä. Kyseinen kuvaus on saatu tällä hetkellä kokonaisuudessaan suoritetuksi valmiiksi Kuusankosken tehtailla.

Terveydelle vaarallisten aineiden luettelointi ja selvitystyö on lähtenyt liikkeelle koko yhtiömme piirissä.

Tämän hetken vaikeudet työsuojelutyössä

Kuten esipuheessani mainitsin, on yleisvaltakunnallinen tilanne tällä rintamalla murrosvaiheessaan. Sopimuksia on tehty, mutta silti suurien yhtiöiden on oltava koko ajan ns. pioneeriasemassa. Sopimusohjeita annetaan yleisvaltakunnallisesti eri kanavia pitkin ottamatta huomioon jo vallitsevaa toimintaa, joka useinkin on viety sopimuksia pidemmälle.

Työsuojelua tähtääviä lakeja pyritään pitämään ajan tasalla resurssien mukaan, mutta yhtenäiset ohjeet

puuttuvat moneltakin alalta. Äskettäin on tosin ilmestynyt Työsuojelury:n toimesta luettelo valtiovalan laatimista laeista ja asetuksista sekä eri laitosten ja viranomaisten suosituksista ja ohjeista, jotka liittyvät työsuojelun piiriin. Turvautuminen eri vapaaehtoisjärjestöihin on näinollen välttämätöntä. Työterveyslaitoksen korkeatasoinen tämänhetkinen asiantuntijakapasiteetti ei riitä yleisvaltakunnalliseen tehokkaaseen palvelutoimintaan. Esimerkiksi terveydelle vaarallisista aineista ei ole suoritettu valtakunnallista luettelointia tai selvitystä. Parhaillaan on tosin valmistumisvaiheessa komiteatyö kemiallisen puunjalostusteollisuuden käyttämistä aineista. Myrkkylakia muutellaan jatkuvasti uusin asetuksin, jolloin kokonaiskuvan selvyys himmenee. Kevään kuluessa on tulossa vaarallisten aineiden enimmäispitoisuussuosituksien eli ppm-luvut, joita ei monenkaan aineen kohdalla voida pitää lopullisina ja ehdottoman tarkkoina.

Loppupäätelmä

Edellä olen pyrkinyt lähinnä luettelomaisesti selvittämään työsuojelutoimintamme suuntaviivoja. Vaikka meillä olisi yhtiössämme kuinka hyvä työterveys—työturvallisuusorganisaatio tahansa ja ottaen lisäksi huomioon yleiset vaikeudet ko. rintamalla, niin mahdollisimman hyviin tuloksiin päästään vasta silloin, kun kaikki sekä työntekijät että työnjohdosta vastuussa olevat henkilöt tuntevat asian omakseen ja antavat sille täyden tukensa.

Edellä esitetyistä yhtiömme työturvallisuus- ja työterveystoimintaan liittyvistä kysymyksistä sekä useista muista ajankohtaisista seikoista keskusteltiin Työturvallisuuspäälliköiden ry:n opintopäivillä, jotka pidettiin Verlan lomakylässä 7.—8. huhtikuuta. Kuvassa päivien osanottajat ja luennoitsijat Verlan lomakylän päärakennuksen edustalla.

Vuodesta 1970 lähtien vallinnut kansainvälinen matalasuhdanne on Suomessa heijastunut voimakkaasti erityisesti raskaan konepajateollisuuden sekä metsäteollisuuden viime vuoden tuloksiin. Kymin Osakeyhtiön puunjalostusteollisuuden viime vuoden myyntitulosta on kuitenkin pidettävä olosuhteisiin nähden verrattain tyydyttävänä, koska yhtiö on pystynyt ainakin määrällisesti säilyttämään ja jopa lisäämään omaa markkinaosuuttaan tärkeimpien paperilaatujen kohdalla. Viime vuoden aikana kyettiin niin ikään nostamaan paperiteollisuuden tuotteiden jalostusastetta, sillä sanomalehtipaperin myynti pieneni tuntuvasti erikoispainopapereiden menekin kasvaessa huomattavasti, toteaa yhtiön markkinointijohtaja Carl-Erik Hortling oheisessa katsauksessaan.

Kymin Osakeyhtiön puunjalostusteollisuuden viime vuoden myyntitulos tyydyttävä

Metsäteollisuustuotteitamme korkeasta vientiasteesta johtuen ovat myyntitulokset mitä suurimmassa määrin riippuvaisia kansainvälisistä suhdanteista. Edellisenä toimikautena jatkunut matalasuhdanne yhtiömme päämarkkinoilla, EFTA ja EEC-maiden alueilla, on johtanut siihen, ettei metsäteollisuustuotteille asetettuja tuotanto- ja myyntitavoitteita saavutettu v. 1971.

Voimakkaan investointitoiminnan aiheuttama lisäkapasiteetti niin Suomessa kuin päävientimaissakin on häirinnyt kysynnän ja tarjonnan tasapainoa. Markkinoilla on selvästi tapahtunut keskittymistä tuotannollisesti Skandinaviaan ja Pohjois-Amerikkaan lähinnä raaka-aineläheisyydestä johtuen. Keski-eurooppalainen ja englantilainen ostoselluloosaan perustuva tuotanto on joutunut kärsimään syntyneestä tilanteesta ehkä eniten. Kun tätä taustaa vasten katsoimme oman yhtiömme puunjalostustuotteiden vuoden 1971 myyntiä, on

tuloksia kaikesta huolimatta pidettävä verrattain tyydyttävänä: olemme ainakin määrällisesti pystyneet säilyttämään ja jopa lisäämään omaa markkinaosuuttamme tärkeimmillä laatusektoreilla.

Sahateollisuus kärsi vastoinikäymiä v. 1971 kahdesta pääasiallisesta syystä: rakennuslalla vallinneesta lamasta, etenkin Englannissa, mutta osittain myös Euroopan mannermaalla ja ylituotannosta, joka etenkin v. 1971 toisella puoliskolla tuntui kipeästi Ruotsin taholta tulleen määrä- ja hintapaineena. Kuusen kohdalla tilanne oli ja on edelleen heikko. Sen sijaan männyssä, varsinkin sen korkeammissa laaturyhmässä, pahin aika alkaa vähitellen olla ohi ja kysyntä on vilkastunut hintojen pysytellessä kuitenkin edelleen suunnilleen viime vuoden tasolla. Koska Hallan saha nykyään käyttää ainoastaan mäntyä sahauksessaan, voidaan siis olettaa, että pystymme sijoittamaan koko tälle vuodelle suunnitellun tuo-

tannon markkinoille. Sen sijaan hinnoissa olisi parantamisen varaa.

Selluloosamarkkinoilla tilanne v. 1971 oli kaikkein epävakain. Yhtiön sulfiittiselluloosan myynti oli v. 1971 n. 7 % koko maan vastaavasta myyntiarvosta. Lisääntyneestä omasta tarpeesta johtuen sulfaattiselluloosan myynti jäi erittäin vähäiseksi ja viimeisen neljänneksen aikana lopetettiin sulfaattiselluloosan myynti ulkopuolisille kokonaan.

Vuoteen 1970 verrattuna Kymin markkinaselluloosan myynti väheni määrällisesti n. 30 %. Mainittakoon, että koko maan selluloosan vienti laski määrältään lähes 25 %. Selluloosamarkkinoilla on epävakaa tilanne tuotannon supistuksineen sulfiittipuolella jatkunut vielä tähän päivään saakka. Puoliselluloosan menekki kotimaassa on edistynyt verrattain hyvin, mutta asetetut tavoitteet saavutettaneen vasta ensi vuonna. Muna- ja omenakennotuotanto on kasvanut

Jatkoa s:lla 15

Henkilökuntalehtien yhdistyksen vuosikokous Verlan lomakylässä

Vuosikokouksen osanottajat kokoontuneena Verlan lomakylän päärakennuksen kuistille (yllä). Isännöitsijä Magnus Wangel esittelemässä yhtiön paperiteollisuutta henkilökuntalehtien toimittajille (alla).

Suomen Henkilökuntalehtien Yhdistys ry:n vuosikokous pidettiin Verlan lomakylässä 9.—10. maaliskuuta. Kokoukseen otti osaa 39 henkilökuntalehtien toimittajaa eri puolilta maata. Ensimmäisenä kokouspäivänä vieraille esiteltiin Verlan vanhaa puuhiomoa ja pahvitehdasta. Museotehtaan vaiheita selosti opetusneuvos *Veikko Talvi*. Vuosikokous pidettiin Verlan lomakylän päärakennuksessa. Kokouksen yhteydessä toimittaja *Eero Niinikoski* kertoi Kymmin Osakeyhtiön sisäisen tiedotustoiminnan organisaatiosta ja toimintaperiaatteista. Esityksen jälkeen vuosikokouksen osanottajat tekivät runsaasti yhtiön henkilökuntalehtien toimitustapaa koskettelevia kysymyksiä. Toisena kokouspäivänä vuosikokouksen osanottajille esiteltiin Voikkaan paperitehdasta isännöitsijä *Magnus Wangelin* opastamana. Hän kertoi Voikkaan mestarikerholla pidetyssä tilaisuudessa myös laajemmin yhtiön paperiteollisuudesta. Voikkaalta vieraat siirtyivät keskusarkistoon Eerolaan, missä he tutustuivat yhtiön

100-vuotisjuhlallisuuksiin liittyvään arkisto- ja valokuvanäyttelyyn.

Vuosikokouksessa valittiin yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi tiedotuspäällikkö *Heikki Järvinen A. Ahlström* Osakeyhtiöstä. Yhdistyksen johtokuntaan tulivat hänen lisäkseen toimitussihteeri *Kalevi Eronen Oy W. Rosenlew Ab:stä*, tiedotussihteeri *Tuula Bergström A. Ahlström* Osakeyhtiöstä, tiedotuspäällikkö *Pertti Jokinen* Ovakosta, päätoimittaja *Eila Tarvanen Oy Yleisradio Ab:stä*, tiedotussihteeri *Seppo Littunen Oy Kaukas Ab:stä* ja päätoimittaja *Pentti Patja* Kansallis-Osake-Pankista.

Suomen Henkilökuntalehtien Yhdistys, jonka jäsenmäärä on nykyisin

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi päätoimittaja *Pentti Patja* ja sihteerinä tiedotussihteeri *Tuula Bergström*

130, on toiminut 17 vuoden ajan. Yhdistyksen yhtenä tämänhetkisenä tavoitteena on löytää tarkoituksenmukainen toimintaohje henkilökuntalehtien ja sisäistä tiedotustoimintaa koskevan sopimuksen välille. Aiheen johdosta on parhaillaan meneillään kilpailu otsikolla 'Miten sisäistä tiedotustoimintaa koskevaa sopimusta toteutetaan yrityksen henkilökuntalehdissä.' Kymin Osakeyhtiön henkilökuntalehdet *Kymiyhtymä* ja *Tiedotuslehti* ottavat osaa tähän kilpailuun.

Kymiyhtiön puunjalostusteollisuuden...

Jatkoa s:lta 13

riipeästi, mutta hintataso on edelleen epätydyttävä, eikä parannusta ainkaan tällä hetkellä ole näkyvissä.

Yhtiön paperintuotannon myynnin arvo lisääntyi v. 1971 melkein 13 %, lähinnä vuoden aikana käynnistetyin PK 7:n ansiosta. Valuuttavaihtelujen vaikutuksen seurauksena lisäys ei ollut kuitenkaan kokonaisuudessaan varsinaista reaalikasvua.

Vuonna 1971 Suomen paperin viennin sekä kotimaan myynnin arvosta Kymin Osakeyhtiön osuus oli suurin edustaen siitä n. 17 %. Viime vuoden aikana pystyttiin niin ikään nostamaan paperiteollisuuden tuotteiden jalostusastetta. Tavallisen sanomalehtipaperin myynti pieneni nimittäin tuntuvasti, kun taas erikoissanomalehti- sekä paino- ja kirjoituspaperin osuus lisääntyi voimakkaasti. Yhtiömme osuus maamme paino- ja kirjoituspaperin viennistä nousi niinkin suureksi kuin n. 28 % kokonaisuudelta. Voidaan siis todeta, että matlasuhdanteesta huolimatta yhtiömme on onnistunut toteuttamaan määrätietoista pitkäjännitteistä politiikkaansa jalostusasteen kohottamiseksi.

Juantehtaan uusitun kartonkikoneen tuotannon myynti kehittyi vuoden 1971 heikosta markkinatilanteesta huolimatta kutakuinkin suunnitelmien mukaisesti. Lyhyessä ajassa onnistuttiin saavuttamaan jalansijaa myös päämarkkinoilla nopean ja menestyksellisen laatukehityksen ansiosta. Tehtaan myynnistä meni viime vuonna 95 % vientiin. Olosuhteiden pakosta jouduttiin kartonkia myymään kuitenkin liian suurella määrällä toissijaisille markkinoille epätydyttäviin hintoihin, koska päämarkkinoilla ei ollut riittävää kysyntää.

Jalostusteollisuus on pääasiassa toiminut kotimarkkinoiden varassa. Haittana markkinoinnissa on ollut valtalain aiheuttama hintasulku kustannusten jatkuvasti noustessa. Tä-

män vuoden huhtikuun alusta lukien on kuitenkin saatu konttoripapereiden pienehkö hinnankorotus hyväksytyksi. Itsejäljentävän paperin myynti on suuntautunut kotimarkkinoille ja SEV-maihin. Markkina-alue laajenee tänä vuonna lisäksi Pohjoismaihin Ruotsin myyntikonttorin päästessä aloittamaan toimintansa.

Kuluvan vuoden ensimmäisten kuukausien kehitys sekä viimeaikaiset ulkomaiset ennusteet antavat aiheen olettaa kansainvälisten suhdanteiden aallonpohjan tulevan vähitellen sivuutetuksi. Yhdysvalloissa kokonaistuotannon odotetaan kasvavan tänä vuonna 5—6 %. USA:n metsäteollisuuden tuotanto on vuoden ensimmäisen neljänneksen aikana lisääntynyt jopa n. 9 % edelliseen vuoteen verrattuna. Länsi-Euroopassa sen sijaan kysyntä ja tarjonta kehittyvät toistaiseksi hieman hitaammin. Bruttokansantuotteen arvioidaan kasvavan Länsi-Euroopassa n. 4,3 %, v. 1970 3,5 %. Kaikkien OECD-maiden bruttokansantuotteen ennustettu kasvu saattaa nousta 5 %:iin johtuen lähinnä USA:n sekä Japanin odotetusta positiivisesta kehityksestä.

Joskin suhdannenäkymät osoittavat tervehtymisen merkkejä, tulevat talouspoliittiset päätökset työmarkkinatilanteen selvittämiseksi sekä kustannus- että palkkainflaation kurissa pitämiseksi täällä kotimaassa olemaan ratkaisevaa laatua yhtiön kokonaistuloksen kannalta.

On myös välttämätöntä, että pystymme turvaamaan kilpailukykyämme muuttuvassa kauppapoliittisessa tilanteessa. Yhtiömme metsäteollisuustuotteista n. 70 % suuntautuu nykyisiin EEC- ja EFTA-maihin, joten on itsestään selvää, mitä mahdolliset määräkiintiöt ja/tai tullirajoitukset näiden maiden kohdalta saattavat merkitä kannattavuudellemme, jollei päästä mahdollisimman edulliseen sopimukseen laajennetun EEC:n kanssa vielä tämän vuoden aikana.

Kilpailussa voitti
pääpalkinnon Juha
Vainikka (oik.)
maalauksellaan,
joka kuvasi
koneistoa. Kaverit
hänen vasemmalla
puolellaan ovat
Jyrki Hyttinen ja
Timo Pohjolainen.

Ennen palkintojen-
jakotilaisuutta
nuorille järjestettiin
tutustumiskäynti
yhtiön uusimmalla
paperikoneella
PK 7:llä Kuusan-
niemessä. Oppaina
toimivat sosiaali-
päällikkö Keijo
Jokiranta (oik.) ja
ylimestari Rauni
Henttonen (kesk.).

Yhtiö järjesti Kuusankosken nuo-
rille juhluvuotensa ohjelmaan liitty-
vän kuvaamataidollisen kilpailun,
joka alkoi vuoden alussa ja kesti maa-
liskuun 15 päivään. Kilpailijat oli
jaettu kolmeen ikäryhmään, 7—10-
vuotiaisiin, 11—15-vuotiaisiin ja 16
—20-vuotiaisiin. Myös tekotavan mu-
kaisia sarjoja oli kolme. Piirustukset
ja grafiikka olivat omassa sarjassaan,
maalaukset omassaan ja kolmannen
ryhmän muodostivat muut työt, ku-
ten veistokset ja kollaasit. Jokaisella
kilpailuun osallistuneella oli mahdol-
lisuus tarjota töitään kaikkiin tekota-
van mukaisiin sarjoihin. Kilpailutöi-
den tuli käsitellä Kuusankosken teh-
tainta tai kuusaalaiseen työelämään
liittyviä aiheita tai vaikutelmia.

Kilpailukutsu lähetettiin kuusan-
koskelaisnuorisolle paitsi lehdistön
myös koulujen, opistojen, eri laitos-
ten ja järjestöjen välityksellä.

Kilpailuun osallistui 200 työtä

Määräpäivään mennessä oli kilpai-
luun jätetty täsmälleen 200 työtä,
joista suurin osa 159 oli maalauksia.
Piirustuksia ja grafiikkaa oli 26 työ-
tä ja muita 15, joista pääosa kollaa-
seja ja yksi kipsiveistos. Ikäryhmit-
tään työt jakautuivat seuraavasti: 7—
10-vuotiaiden piirustuksia ja grafiik-
kaa oli 11, maalauksia 66 ja muita
kaksi. 11—15-vuotiaiden piirustuksia

Kuvaamataidollinen kilpailu tuotti kauniita tuloksia

ja grafiikkaa oli 9, maalauksia 78 ja muita 8. Vanhimman ikäryhmän töistä oli piirustuksia ja grafiikkaa 6, maalauksia 15 ja muita viisi. Keskimmäisen ikäryhmän töitä oli eniten eli 95, nuorimman 79 ja vanhimman 26.

Arvostelulautakuntaan kuuluivat kuvaamataidon opettajat *Hilpi Hobentahl* Kuusankosken yhteislyseosta ja *Eeva Tervo* Voikkaan yhteiskoulusta, kansakoulunopettaja *Eeva Marckanen* Keskustan kansakoulusta sekä Kymin Osakeyhtiöstä taiteilija *Topi Valkonen* ja toimitussihteeri *Heli Kyllönen*. He valitsivat palkittaviksi yhteensä 52 työtä eli noin neljänneksen osan kilpailuun saapuneista 200:sta.

Pääpalkinto päätettiin yksimielisesti antaa 7—10-vuotiaiden ryhmässä olleelle maalaukselle, jonka tekijäksi osoittautui *Juha Vainikka* Keskustan kansakoulusta. Hänen liituvärimaalauksensa oli nimeltään *Koneisto*. Sen ansioina olivat mm. hyvä sommittelu ja koloristisuus.

Ensimmäisessä ikäryhmässä palkittiin lisäksi 17, toisessa 19 ja kolmannessa 14 työtä sekä omassa ryhmässään Kuusaan Keskuslaitoksen erikäisten nuorten tekemä ryhmätyö.

Arvostelulautakunta kiinnitti työnsään huomiota ensi sijaisesti siihen, että töissä oli käsitelty annettua aihetta ja lisäksi taiteellisuuteen, aiheen

omaperäiseen toteutukseen ja tekniikkaan.

Palkitut työt ovat parhaillaan yleisön nähtävissä ikkunanäyttelynä Pohjoismaiden Yhdyspankissa Kuusankoskella.

Palkintojenjakotilaisuus Koskelassa ja tutustuminen paperikoneeseen Kuusanniemessä

Palkinnot jaettiin Koskelassa 10. 4. järjestetyssä juhlatilaisuudessa, jonne palkintojen saajat olivat saapuneet lähes täysilukuisina. Opetusneuvos *Veikko Talvi* toivotti nuoret vieraat tervetulleiksi, kertoi heille 100-vuotiaasta Kymin Osakeyhtiöstä ja jakoi rahapalkinnot onnellisille 'taiteilijoille'. Johtajaopettaja *Ahti G. Ahtola* Keskustan kansakoulusta kiitti palkintojen saajien puolesta yhtiötä mielenkiintoisesta kilpailusta.

Ennen palkintojenjakotilaisuutta oli nuorisoryhmälle järjestetty tilaisuus tutustua yhtiön uusimpaan paperikoneeseen PK 7:ään Kuusanniemessä.

Palkinnon saajia oli 52

Pääpalkinto: Juha Vainikka Keskustan kansakoulusta.

Piirustukset ja grafiikka: 7—10-vuotiaat: 1) Tia Valtonen, 2) Päivi Ylikangas, 3) Vesa Kajander, 4) Jyrki Hyttinen ja 5) Virpi Helminen Keskustan kansakoulusta.

11—15-vuotiaat: 1) Helena Heinonen Kuusankosken yhteislyseosta, 2) Kirsti Karppinen Voikkaan yhteiskoulusta, 3) Tarja Nieminen Kuusankosken yhteislyseosta, 4) Tiina Kiljunen Voikkaan yhteiskoulusta ja 5) Kari Ekholm Kuusankosken yhteislyseosta.

16—20-vuotiaat: 1) Veijo Arosara Voikkaalta, 2) Sirpa Joutjärvi ja 3) Kaija Kuusela Kuusankosken yhteis-

Jatkoa s:lla 32

Palkinnot jakoi opetusneuvos Veikko Talvi nti Marja Nikkasan avustamana. Tuula Spolander (oik.) vastaanottamassa palkintoaan. Tilaisuus pidettiin Koskelassa.

Apurahoja kuudelle opiskelijalle

Yhtiön juhlavuoden johdosta järjestettiin tämänvuotinen stipendien jakotilaisuus keskusarkistossa Eerolassa 4. huhtikuuta. Tilaisuudessa ojennettiin kahdelle kuusankoskelaiselle opiskelijalle stipendit Kuusankosken ammattikoulun erityisrahastosta sekä kahdelle entiselle ammattikoululaiselle stipendit Kuusankosken ammattikoulun juhlavuoden rahastosta. Lisäksi myönnettiin vuorineuvos K. E. Ekholmin stipendirahastosta apuraha yhdelle karkkilalaiselle ja yhdelle joensuulaiselle opiskelijalle. Kukin stipendi on suuruudeltaan 1 000 markkaa.

Ammattikoulun erityisrahaston stipendit myönnettiin *Kalevi Höijerille* ja *Hannu Pilsarille* sekä ammattikoulun juhlavuoden rahaston stipendit *Pertti Pulkalle* ja *Reino Tuvialalle*. Vuorineuvos K. E. Ekholmin stipendirahaston apurahat saivat *Pekka Korhonen* ja *Irja Vekkilä*.

Stipendien saajille puhui ammattikoulun johtokunnan puheenjohtaja, varatuomari *Robert Brotherus*. Hän mainitsi, puheessaan mm. seuraavaa:

Ammattikoulun erityisrahasto koostuu viidestä eri rahastosta, joissa lahjoittajina ovat olleet yhtiömme entiset toimitusjohtajat *Björkenheim* ja *Ahlman*, yhtiön entinen hallituksen jäsen *Langenskjöld*, yhtiön entinen

virkaileja v. *Pfaler* ja yhtiön ammattikoulun entinen rehtori *Niinivaara*, henkilöitä, jotka ovat halunneet tehdä jotakin alaistensa, työtovereidensa ja heidän lastensa tai omien oppilaidensa ja tulevien oppilaspolvien hyväksi. Tästä rahastosta jaetaan nyt kaksi 1 000 markan suuruisia stipendiä yhtiön ammattikoulun käyneille ja opintoja menestyksellä jatkaneille entisille oppilaille.

Kymin Osakeyhtiön Ammattikoulun juhlavuoden rahasto perustettiin helmikuussa v. 1964 ammattikoulun täyttäessä 50 vuotta. Kun koulu perustettiin helmikuussa 1914, se oli ensimmäinen teollisuuden perustama ammattikoulu, ensimmäinen maaseudulla toimiva ammattikoulu ja eräs ensimmäisistä koko valtakunnassamme. Koulun 50-vuotisjuhlien yhteydessä yhtiön hallitus perusti edellämainitun juhlavuoden rahaston, josta jaetaan hakemuksen perusteella vuosittain kaksi 1 000 markan suuruisia stipendiä ammattikoulun suorittaneille ja paperi- tai selluloosa-alalla opintojaan menestyksellä jatkaneille.

Kun vuorineuvos K. E. Ekholm 25 vuotta kestäneen toimitusjohtajakautensa jälkeen vetäytyi eläkkeelle vuoden 1965 päättyessä halusi henkilökunta kiittää häntä keräämällä hänelle keskuudestaan muistolahjan.

Apurahojen saajat vas:ltä *Pekka Korhonen* Joensuusta, *Pertti Pulkka* ja *Reino Tuviala* Kuusankoskelta, *Irja Vekkilä* Karkkilasta sekä *Raimo Höijer* ja *Hannu Pilsari* Kuusankoskelta

Vuorineuvos Ekholm antoi tähän keräykseen suostumuksensa ehdolla, että kertyneistä varoista muodostettaisiin rahasto, josta jaetaan avustuksia opintoja varten Kymin Osakeyhtiön palveluksessa oleville tai heidän lapsilleen. Varoja kertyi yli 12 000 markkaa ja niin perustettiin Vuorineuvos K. E. Ekholmin stipendirahasto, josta tähän mennessä on annettu yhteensä 14 stipendiä yhteisarvoltaan 12 200 markkaa. Kaikki stipendinsaajat ovat olleet yhtiötä pitkäaikaisesti, useat jo monessa sukupolvessa palvelleiden henkilöiden lapsia ja edustaneet yhtiön kaikkia toimintahaaroja.

Puheensa päätteeksi tuomari *Brotherus* toivotti apurahojen saajille hyvää opintomenestystä ja suoritti stipendien jaon, minkä jälkeen arkistopulainen *Esko Rekilä* esitteli nuorille opiskelijoille sekä muille tilaisuudessa saapuvilla olleille yhtiön juhlavuoden arkisto- ja valokuvanäytellyä. Tilaisuus päättyi Koskelassa järjestettyyn kahvitarjoiluun, jonka yhteydessä ins.opp. *Hannu Pilsari* kiitti yhtiötä stipendinsaajien puolesta.

Kymin Osakeyhtiö on tuottanut uuden väriyllytelokuvan 'Puu Kymin paperina maailmalle'. Kysymyksessä ei ole yhtiön juhlayuteen liittyvä juhlayelokuva; vaan kuten filmin nimestäkin voi päätellä, elokuva pyrkii esittelemään mahdollisimman havainnollisesti yhtiön päätuotannonaloja, paperi- ja massateollisuutta.

Ensimmäiset otokset tähän filmiin kuvattiin kolme vuotta sitten, minkä jälkeen elokuvan käsikirjoitusta on jouduttu laajentamaan useaan otteeseen liittämällä mukaan mm. Voikkaan puuhiomon laajennusosan, klooritehtaan uudisosan, PK 7:n ja yhtiön ulkomaisten paperitehtaiden esittely. Viimeiset kuvat filmiin otettiin kuluvan vuoden helmikuussa.

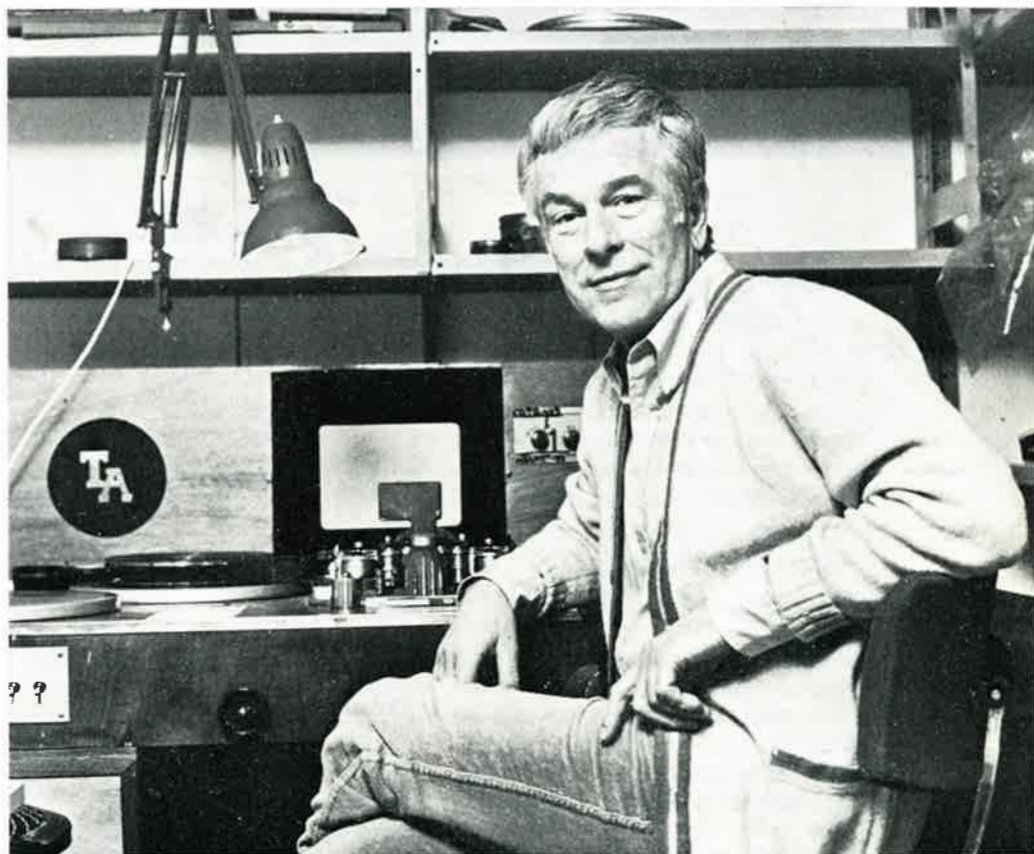
Elokuva on lähes kokonaisuudessaan kuvattu Kuusankosken tehtailla. Lyhyin välähdyksin filmissä esitellään myös metsänistutusta Heinolan taimitarhassa, puunhankintaa ja korjuuta lähiaikkakuntien metsissä sekä valmiiden tuotteiden lähettämistä maailmanmarkkinoille Kotkan satamassa. Ulkomaisista tehtaista esitellään Star Paper Limited Blackburnissa ja Nordland Papier GmbH Dörpenissä.

'Puu Kymin paperina maailmalle' on 35 mm:n väriyllytelokuva, jota voidaan esittää normaalissa elokuvateatterissa. Filmistä on tällä hetkellä olemassa kolme 16 mm:n kopiota ja parhaillaan on työn alla myös englanninkielinen kopio. Elokuva on valmistettu yhteistyössä Kymin Osakeyhtiön sisäisen tiedotusosaston ja teollisuuselokuviin erikoistuneen Tuotanto William Marcus & Co:n kanssa. Filmin suunnittelussa vastaavat maisteri *Veikko Talvi*, toimittaja *Eero Niinikoski* ja ohjaaja *William Marcus*. Selostustekstin on laatinut maisteri Talvi ja selostajana toimii *Matti Oravisto*. Elokuvan musiikin on säveltänyt *Pentti Lasanen*. Filmin esitysaika on 21 minuuttia.

Filmin tuottaja William Marcus on tunnettu tekijä elokuva-alalla. Hän

aloitti uransa näyttelijänä, mutta siirtyi vähitellen apulaisohjaajaksi ja itsenäiseksi ohjaajaksi elokuvateollisuuden palvelukseen. 1950-luvulla hän ohjasi kaikkiaan kahdeksan kokeellista elokuvaa, joihin hän osittain laati myös käsikirjoitukset. Nämä

Monipuolinen filmituottaja William Marcus on suorittanut yhtiön uuden lyhytelokuvan leikkaustyön kokonaisuudessaan omassa filmileikkaamossaan. Tämän lisäksi hän on toiminut elokuvan yhtenä käsikirjoittajana sekä myös pääasiallisena kuvaajana.

uudentyyppiset filmit saivat yleisöltä ja arvostelijoilta hyväksyvän vastaanoton. Tähän mennessä ohjaaja Marcus on tuottanut yli kaksikymmentä teollisuus- ja dokumenttelokuvaa.

★

Uutta lyhytelokuvaa tullaan esittämään yleisölle yhtiön juhlayöillä toukokuussa. Tarkemmat esitysajat on ilmoitettu toukokuun Tiedotuslehdessä. Myöhemmin filmiä esitetään erilaisissa koulutus-, tiedotus- yms. tilaisuuksissa. Filmä voivat lainata myös muut yritykset, koulut, sekä järjestöt. Lainauksesta huolehtii yhtiön sisäinen tiedotusosasto puh. 87 012/390 tai 415.

Yhtiölle valmistunut uusi lyhytelokuva

Juankosken ortodoksinen rukoushuone on pieni ja tunnelmallinen. Ikonostaasia hallitsee nyt neljä uutta japanilaisen Petros Sasakin maalaamaa ikonia. Kuva on otettu erään iltaliturgian yhteydessä. Jumalanpalvelusta suorittaneen papin messupaita oli violetti ja kasukka erittäin kaunis ja taidokkaasti kirjailtu.

Tästä puhutaan

Koivut ovat hiirenkorvalla, valkovuokot availevat terälehtiään, mutta jäljellä on vielä kertomattomia juttuja menneen talven lumista.

★

Topi Tuomelta Kitimatista tuli huhtikuussa kirje. Siellä oli lumen suhteen ennätystalvi. Lunta satoi kaikkiaan kymmenen metriä. Kerrankin 20 tunnin aikana tuli metri ja 13 senttiä! Huumorintaju oli kovalla koetuksella, kun lumitöitä riitti. Tuomien talokin katosi yhtäkkiä maisemasta ja laskiaisena he laskettelivat talon katolta mäkeä kuin tyhjää vain. Topin piti kaivaa kymmenen metrin tunneli ajotieltä kotiovelleen, että perhe pääsi tuulettumaan. Kuukauden päivät he joutuivat käyttämään sitä erikoislaatuista kulkutietä.

"Talvionginta on tšekäläisillä järvillä melkein suomalaisten monopoli, kun muut eivät ole sitä tottuneet enemmälti harrastamaan. Kun kuu on sopivassa vaiheessa ja kala syö, ei viisi kiloa saateenkaari- tai muita rautuja ole harvinaisen saalis. Kalat ovat tuollaista kolmenkymmenen sentin luokkaa ja maultaan verrattomia", kertoo Topi. Hän on ostanut itselleen heitto-ongen ja odotelee kesän tuloa, että pääsee kokeilemaan lohien narraamista. Saapa nähdä, saako isomman, kuin mitä ins. Lindbergin Chinook oli.

Autoilijoilla siellä on kuulemma tapana ajella hillitysti, joten kyllä on varmaan Topilla pisättelemistä, hän kun on ostanut uuden Mustangin, jolla pääsisi tuhatta ja sataa...

★

Yhtiön hiihtomestaruuskilpailut olivat kerrassaan kolmipäiväiset. Eipä ihme, että isännöitsijä **Timgren** sanoi, että "lähtisitte nyt jo!" Se kolmas päivä meni melkein yksistään fundeeraamiseen, kun eri tehtaiden urheilupomot yrittivät keksiä yhtiöläisille uusia kunnonkohentamiskeinoja.

★

Samalla käynnillä tutustuimme Juankosken ortodoksinen rukoushuoneeseen uusiin ikoneihin, jotka metropoliitta Paavali siunasi 19. 3. rukoushuoneessa pidetyn liturgian yhteydessä. Ikonit, joita on neljä, on maalannut japanilainen ikonimaalari **Petros Sasaki**. Hän on ollut Suomessa viitisen vuotta ja viiheyttä ja viihtyy niin kauan kuin täällä työtä riittää. Hän on opiskellut Kreikassa teologiaa ja ikonimaalausta.

★

Ensimmäisen kerran sataan vuoteen peruutettiin **Kymintehtaan Virkamiesklubin** vappubileet!

★

Heinolalaiset ovat saaneet kurssinurkan eli **Kurnun**. Nimen keksi **Aarre Haavisto**. Kurnussa on tilaa 28:lle oppilaalle ja siellä alkaa kovat koulutus- ja kurssitoiminnat.

★

Helmikuussa **heinolalaiset** — pääasiallisesti tehtaan toimihenkilöitä — tekivät viikonloppuretken **Leningradiin**. Mukana oli myös Simo Koponen. Retkeläiset asuivat uudessa ja upeassa Uusi Leningrad-nimisessä hotellissa,

jossa on suomalaiset mööpelit. Matka oli enemmistölle ensimmäinen Neuvostoliittoon suuntautuva, mutta niin mielenkiintoista heillä oli ollut, että suunnittelevat ensi talveksi matkaa Moskovaan. Retkeläiset kokoontuivat 20. 3. Verlassa muistelevaan menneitä, saunomaan ja tanssimaan.

★

Kalle Valosella Karkkilassa on viisi poikaa: **Albin, Aatos, Antti, Aarre ja Atri**. Isä Kalle työskenteli tehtaan valimossa ja myöhemmin metsäosastolla ja pojat ovat niin ikään yhtiön palveluksessa. Vanhin toimi malliviilaajana, mutta on jo eläkkeellä, seuraavista pojista Aatos on trukkikorjaamon työnjohtaja, Antti teknikko, Aarre sulaton työnjohtaja ja Atri malliviilaaja.

★

Heinolalaisilla on erinomaisia rituaaleja: **Ahti Jaakola** oli Sisiliassa ja **Eino Saarinen** Mallorcalla 20. 3. Yhden paikkeilla paikallista aikaa Ahti kumarsi länteen ja Eino itään ja kaiketi he sitten naukkasivat nuoruudelle ja rakkaudelle.

★

Kymintehtaan Mestarikerholla oli viime vuonna n. 15 000 käyntiä, kun ohjelmaakin oli runsaasti tarjolla. Oli bridgeä, biljardia, esitelmätillaisuuksia, lauluiltoja ja oluen maistajaisia muista puhumattakaan. Kerhon kirjastoa kartutettiin 35:llä teoksella ja puutarhuri **Paavo Vuorinen** lahjoitti lisäksi neljä teosta. Kirjasto on virkeässä käytössä, sillä lainauksia oli vuoden aikana 950.

Kymintehtaan Mestarikerhossa on kaikkiaan 413 jäsentä, heistä varsinaisia jäseniä 366, joista naisia 63. Vapaa-jäseniä on 45 ja kunniajäseniä kaksi. Kerhon puheenjohtajana toimii edelleen **Niilo Ukkonen**.

★

Hallan Visan ansioituneille jäsenille ojennettiin opetusministeriön myöntämiä mitaleita. **Erkki Weksten** sai Suomen Urheilu hopeisen ansiomitalin kullatuista risteistä, **Esko Virtanen** ja **Mauri Tani** Suomen Urheilun hopeisen ansiomitalin.

★

Jo toisen kerran Karhulan eläkeläisten yhteistyöelin järjesti terveys- ja virkistysmatkan etelään. Tällä kertaa matka suuntautui Romaniaan ja kesti 19 päivää. Mukana oli myös **Hallan** tehtaan eläkeläisiä ja matkan johtajana toimi Hallan tehtaan sosiaalivirkailija, maisteri **Lilli Olsson**. Matkalle osallistui 44 henkeä.

★

Yhtiön henkilökuntalehtien Juantehtaan neuvottelukunnan jäsen pääluottamusmies **Heikki Hämäläinen** on eronnut yhtiön palveluksesta ja hänen tilalleen neuvottelukuntaan valittiin pääluottamusmies **Aaro Torvinen**.

★

Verlan tehdasmuseoalueelta purettiin kesäkuivaamo eli 'huvila', koska sen kunto oli niin huono, ettei sitä kannattanut korjata. Metsäteknikko **Urpo Markkanen** kiinteistöosastolta otti tehtäväkseen kuivaamon pienoismallin rakentamisen, vaikean tehtävän, koska kuivaamosta ei ollut piirustuksia, oli vain pienoinen skitsi. Pienoismalli on nyt valmistunut yli puolen vuoden työn jälkeen. Sen pituus on n. 135 cm ja leveys 35 cm. Mittakaava 1:30. Puutavaraa siihen on mennyt jonkin verran ja mm. 200 rasiaa tulitikkua. Ne piti pätkiä 4½ millin mittaisiksi tikkusiksi, joita tarvittiin 'pirun ikeniin' eli pyykkipoikiin, joihin pahvit kiinnitettiin kuivumaan.

★

Kyllä oli mielenkiintoista katsella niitä 200 kuvallista esitystä, jotka kuusaalaisnuoret olivat lähettäneet yhtiön julistamaan **kuvaamataidolliseen kilpailuun**. Kaikki ne jollakin tavalla kuvailivat tehdasta tai työelämää, mutta kaikesta päättäen lasten ja nuorten suhde tehtaaseen rajoittuu kovin ulkokohtai-

moria niissä ei oikeastaan havainnut, mutta kylläkin onnistuneita sommitelmia, kaunista tekniikkaa ja etenkin nuorimpien töissä helakoita ja puhtaita värejä.

★

Kuusankoskella pidettiin suuri **lehdistötilaisuus** huhtikuun lopulla. Lehtimiehiä kiidätettiin arkistonäyttelystä pee koo seiskalle ja yhtiön korkein johto kertoi heille yhtä sun toista firman asioista.

Illalla syötiin Koskelassa **Paulan** haudattamaa lampaanlihaa — liekö ollut ulkomongolialaista rosvopaistia, hyvää se joka tapauksessa oli — ja naukkailliin palan painikkeeksi.

Suhteita lehdistöön vahvistettiin huomattavasti ja ilmiömäisen hauskaa lähes kaikilla myös oli. Johtaja **Botho Estlander** kertoi vauhdikkaasti merimiesjuttuja toimittaja **Jukka Vehkasalolle**, joka muutama viikko sitten teki juohevan haastattelun johtajasta ja hänen alamaisestaan pääluottamusmies **Teuvo Pöysästä**. Oli siellä kaksi she-meikkaakin, oli **Pertti Shemeikka** ja tämä meidän oma **Keijo Wladimir**. Niin että se siitä.

★

Yhtiötä esittelevän uuden elokuvan **'Puu Kymän paperina maailmalle'** ensiesitys oli 26. 4. yhtiökokouksen yhteydessä elokuvateatteri Savoyssa Helsingissä. Filmin ensiesitys Kuusankoskella

oli 27. 4., jolloin se näytettiin Kuusankosken tuotantokomiteoiden jäsenille ja siinä siivellä pääsi jokunen toimittajakin. Tilaisuudessa oli läsnä n. 70 henkeä.

Filmi on saanut innostuneen vastaanoton. Se on hyvin tehty ja kaunis. Se on taiteellinen, mutta samalla valaiseva ja asiallinen. Kunnian kukko laulakoon filmin tekijälle **William Marcukselle!** Yhtiön sisäisellä tiedotusosastolla oli tietenkin myös sormensa pelissä, etenkin **Veikko Talvella** ja **Eero Niinikoskella**. Ruusuja saa myös **Pentti Lasanen** filmiin säveltämästään musiikista, joka on nasta!

★

Huhtikuun lopulla ilmestyi painosta yhtiön **toimintakertomus** vuodelta 1971. Sen tyylikkään ulkoasun ja taiton on suunnitellut taiteilija **Topi Valkonen**. Hänen käsialaansa ovat myös varsin ihastuttavat piirustukset vanhoista tehtaista.

★

100-vuotisjuhlain 23. 5. tulee **Presidentti Kekkonen**, ilmoitti asioista hyvin perillä oleva taho. Nappasimme tiedon tuoreeltaan juuri lehtemme painoon mennessä.

★

Ja juhlat senkun jatkuvat. Sunnuntaina 14. 5. vihittiin **Verlan tehdasmuseo** kolmensadan kutsuvieraan läsnäollessa. Illalla siellä oli yleisöjuhla, johon osallistui runsaasti yhtiöläisiä.

Koski kohisee, teeret kujertaa ja on kevät.

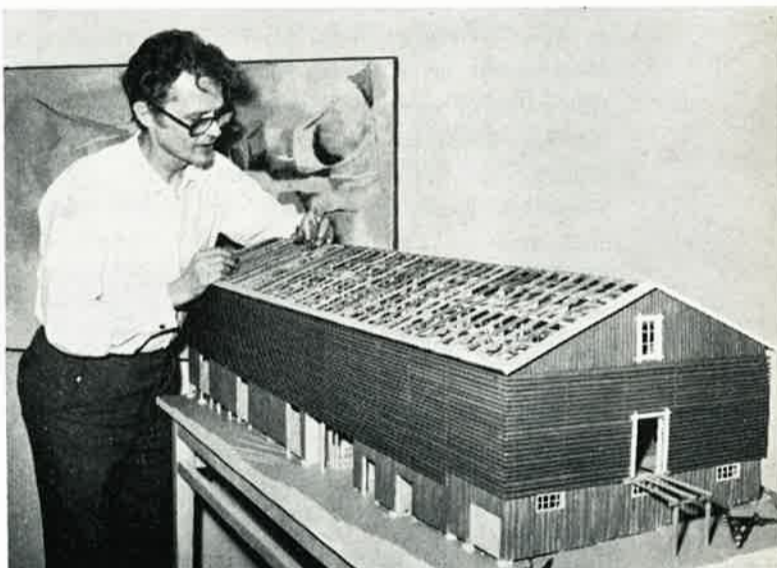
susa

Metsäteknikko Urpo Markkanen on saanut valmiiksi pienoismallin Verlan kesäkuivaamosta tehdasmuseoon sijoitettavaksi

seen kosketukseen. Pääosiltaan sen voi kuvata korkeilla piipuilla, jotka tuprutavat valtavasti savua, verkkoaidalla, jonka takaa työntekijät tirkistelivät tai kovalla kiireellä eväspussit kädessä työhön kiiruhtavilla ihmisillä kellon näyttäessä viimeisiä minutteja. Huu-

Hallan urheilumiehiä palkittiin mitaleilla. Vas:ltä Mauri Tani, Esko Virtanen ja Erkki Weksten

Yhtiön 28. talvikisat Juankoskella

Yhtiön hiihtomestaruuskilpailut pidettiin maaliskuun 18.—19. p:nä Juantehtaalalla. Kilpailijoita oli kaikkiaan 51 yhtiön kahdeksalta tehtaalta. Voikkaalaiset hallitsivat jälleen kilpailuja kuten aikaisempinakin vuosina. Unto Pöyhönen hiihti nimiinsä mestaruuden jo viidennen kerran. Hän voitti 17 sekunnilla toiseksi tulleen Reijo Eteläpään. Viime vuotinen mestari Tapio Nikkilä oli kolmas. Yleisellä 15 km:llä viisi parasta hiihtäjää olivat voikkaalaisia ja Voikkaa voitti joukkuekilpailun kuten myös 4 x 5 km:n viestin.

35-vuotiaiden sarjan kärki oli kymintehtaalaisen käsissä: Atte Kekkonen ensimmäisenä ja toisena Leo Viljakainen. Kolmas oli voikkaalainen Anssi Joutjärvi. Yli-ikämiesten sarjassa Martti Frimodig Kymintehtaalta oli paras, toisena juantehtaalainen

Kansainvälisyyttä kisoissa — tosin katsomon puolella — edusti Star-tehtailta Englannista paikalla ollut vanha tuttu mr. Eusop Khan (oik.). Hänestä vas:lla Juantehtaan isännöitsijä Lars Timgren, tekn. johtaja Pentti Huoponen, suojelupäällikö Eero Lipponen ja sosiaalipäällikö Mikko Lehto-ora.

Ylärivissä vas:ltä yhtiön hiihtomestari Unto Pöyhönen, kuuman sarjan kakkonen Reijo Eteläpää ja kolmonen Tapio Nikkilä Voikkaalta, kymintehtaalainen Leo Viljakainen, joka oli 35-vuotiaiden sarjassa toinen, 45-vuotiaiden sarjan kakkonen Eino Julkunen Juantehtaalta ja saman sarjan kolmas mies Taito Harju Kymintehtaalta

Alarivissä vas:ltä 35-vuotiaiden sarjassa kolmanneksi tullut voikkaalainen Anssi Joutjärvi, sarjan voittaja Atte Kekkonen Kymintehtaalta ja 45-vuotiaiden sarjan voittaja Martti Frimodig niin ikään Kymintehtaalta

Eino Julkunen ja kolmantena niin ikään kymintehtaalainen Taito Harju.

Kilpailujen aikana vallitsi keväinen ja kaunis sää. Keli oli vaihteleva ja lunta oli vähän, jonka takia latua jouduttiin vaihtamaan huomattavasti alkuperäistä suunnitelmaa helpommaksi.

Kilpailujen järjestelyistä selvisivät juantehtalaiset isännät tunnetusti sujuvalla taidollaan. Savolainen vieraanvaraisuus ja viihtyvyys kukoistivat parhaimmillaan.

Palkintojenjakotilaisuus pidettiin

ravintola Pataruukissa Juantehtaan torvisoittokunnan elävöittäessä tilaisuutta musiikkiesityksillään. Isännöitsijä L. Timgren ja sosiaalipäällikkö Mikko Lehto-ora jakoivat palkinnot sairaanhoitaja Pia von Fieandtin avustamana. Sosiaalipäällikkö Åke Launikari kiitti lopuksi erinomaisia isäntiä ja kilpailijoita onnistuneista talvikisoista.

*

Talvimestaruuskilpailujen yhteydessä kokoontuivat myös yhtiön eri tehtaiden urheilujohtajat neuvottelemaan yhtiön kilpailu- ja kuntourheilutoiminnan vastaisesta kehittämisestä. Kokous valitsi komitean, johon kuuluvat sosiaalipäällikkö Keijo Jokiranta, konttoripäällikkö Reijo Koi-

järvi ja sosiaalitarkastaja Raine Vallela, kehrittelemään asiaa eteenpäin ja tekemään siitä ehdotuksen.

Tulokset:

4 x 5 km:n viestinhiihto: 1) Voikkaa I 55.37 (Tapio Nikkilä, Ossi Lallukka, Reijo Eteläpää ja Unto Pöyhönen), 2) Kymintehdas I 59.32, 3) Voikkaa II 1.01.42, 4) Kymintehdas II 1.01.57, 5) Karkkila 1.03.59, 6) Heinola 1.07.16, 7) Halla 1.17.33.

I osuus: 1) Tapio Nikkilä Vo I 14.45, 2) Raimo Mäkinen Ky I 15.49, 3) Raimo Vinni Ju 16.53, 4) Anssi Joutjärvi Vo II 16.56, 5) Martti Frimodig Ky II 17.05, 6) Markku Ruoho Ka 17.22, 7) Pauli Saarinen He 18.08, 8) Seppo Lommi Ha 21.25.

II osuus: 1) Ossi Lallukka Vo I 13.37, 2) Antero Ahtiainen Vo II 14.07, 3) Atte Kekkonen Ky I 14.26, 4) Seppo Mäkinen Ky II 14.34, 5) Olli Heinonen Ka 15.33, 6) Yrjö Koho He 16.42, 7) Väinö Hämäläinen Ju 17.49, 8) Jouko Suomi Ha 19.39.

III osuus: 1) Reijo Eteläpää Vo I 13.41, 2) Kalevi Meriluoto Ky I 14.24, 3) Raimo Kujala Ky II 15.25, 4) Lauri Kukkonen Vo II 15.40, 5) Teuvo Liukkonen Ka 15.53, 6) Pentti Väänänen He 16.25, 7) Jorma Laitinen Ha 19.38.

IV osuus: 1) Unto Pöyhönen Vo I 13.34, 2) Pertti Arvila Ky II 14.53 ja Esko Pulkkinen Ky I 14.53, 4) Hannu Heikkinen Vo II 14.59, 5) Heikki Laine Ka 15.11, 6) Jorma Suutarinen He 16.01, 7) Urho Karjalainen Ha 16.51.

Yleinen 15 km: 1) Unto Pöyhönen Vo 42.57, 2) Reijo Eteläpää Vo 43.14, 3) Tapio Nikkilä Vo 43.51, 4) Antero Ahtiainen Vo 44.37, 5) Keijo Holopainen Vo 45.30, 6) Pentti Ar-

Jatkuu s:lla 32

Yhtiön talviurheilukauden suurin tapaus ja kaunis keväinen sää olivat houkutelleet paikalle runsaasti yleisöä. Kilpailun sujuvasanainen kuuluttaja Mikko Räsänen (alla) piti heidät tulosten tasalla.

Tulosten laskijaryhmät (äärimmäinen vas:lta) työskentelivät kuumeisesti maalipaikalla. Kuvassa vas:lta työnjohtaja Veijo Vanninen, ylimestari Jorma Pajari, sosiaalipäällikkö Mikko Lehto-ora, sähkötekniikko Niilo Rautiainen ja rakennusmestari Toivo Tuunainen.

Mehutarjoilua hoitelivat rva Helmi Vartiainen (oik.) ja rva Liisa Niskanen. Vas:lta sairaanhoitaja Pia von Fieandt.

Kevät tekee tuloaan täällä vanhan pataruukin maisemissa. Eräs varmimpia merkkejä on teiden varsilla talvella niin kauniin valkoisena nauhana olleiden auraspennkojen muuttuminen kuranharmaiksi. Jalkamiehen on pidettävä silmänsä ja korvansa auki, ettei saisi kurakylpyä, kun toiset porhaltavat ohitse kuka pienemmällä kuka suuremmalla statussymbolilla. Hiihtoharrastajille kuitenkin vielä keliä tätä kirjoitettaessa riittää, joskin suojasää muokkasi lumen pinnan kovin jäiseksi ja karheaksi.

Mutta onkimies nauttii: yöllä pakasta, päivällä aurinkoista ja lämmintä. Aamulla on kevyt keli sujutella potkukelkalla vaikka Vuotjärven selälle. Voi tehdä muutamia reikiä ja istua potkuriin nykytellen. Ympärillä kimaltelee valkoinen hankiaiskenttä kuin paraskin helmiäisvaippa auringon tuhlailevassa loisteessa. Väliäpä hällä vaikka ahventirriäinen kovin harvoin häiritseekin koukkuun tarttumisella. Melkein parempi näin. Saa rauhassa istuskella aurinkoa ottamassa antaen mietteiden kulkea omia aikojaan rauhallista rataansa. On vapaapäivä, ei vilu eikä nälkä. Jos mikään, niin tämä on elämää.

Juankosken vanhan pataruukin maisemissa ei kuulu metallin kalkuteltua. Ei vanha masuunikaan enää sylje kipinöitään taivaan sineen. Nyt kantautuu tehtaasta tasainen, etten sanoisi uneliaalta vaikuttava hyrinä, jonka katkaisee vain päivätyöjaksojen alku- ja loppuaikoja ilmoittava höyrypillin puhallus. Itse tehtaassa ei kuitenkaan olla uneliaita. Pyörät pyörivät, kartonkia valmistuu. Myös ostajat tuntuvat rupeavan kiinnostumaan uudesta kartonkilaadustamme. Voidaan ajaa tilauksiakin, eikä vain näytteitä. Käyttöpuolen piippuhyllyllä näkee jo iloisempiakin ilmeitä. On ilmeisesti löydetty sen kapean polun pää, johon tehtaamme täysremontin suunnittelussa kurssi otettiin. Toivotaan, että saisimme laadun pysymään

tänä vaikeana markkinointikautena ostajia tyydyttävällä tasolla, sillä se tietää leipää ja jopa särvintäkin meille pataruukkilaisille.

Markka on kireällä. Huomaamme sen puolelta jos toiseltakin. Isännöitsijä ja *Kaukosen Yrjö* saavat painiskella finanssiasioiden kanssa. Kannattavuus on turvattava ja rahan on pyörittävä. Asioiden hoidon joustavuuden lisäksi taloudellisuuteen lienevät tähänneet ne organisatoriset

Selvisikin myöhemmin, että joku meluekspertti oli tullut oikein Helsingin maalikylästä asti tutkimaan kuinka me täällä Kuopion takapuolella melutaan. Ja melutaanhan me! Se toinen tuntematon herra oli Kuusaalta. Mahtoivatkohan saada koneeseensa tarpeeksi melua talteen? Olisi meiltä riittänyt vaikka vähän enemmänkin, koskapa en heidän lähdeytensä huomannut mitään hiljaisuuteen viittavaa. Ehkäpä perästä kuuluu.

Pataruukin pakinoita

muutoksetkin, joita tässä hissukseen on toteutettu. *Huoposen Pentti* sai entisten tehtäviensä ohella komentoonsa myös tehtaan kunnossapidon *Suhosen Aarnen* alkaessa vetää sitä sektoria. Tässä eräänä päivänä näköjään *Rautiaisen Niilo* saatiin komentamaan sähkömiehiä ja *Lehtoran Mikko* sai puolipäiväiseksi silmäniloksensa *Fieandtin Pian*. Mutta saipahan Mikkokin vuorostansa syytäksi asuntojen korjausilmoitusten vastaanoton *Tuunaisen Toivolle*. Näin sitä vain meilläkin organiseraataan.

Katselin tässä muuanna iltapäivänä kuinka pari tuntematonta herrasmiestä ilmestyi kiertelemään tehtaaseen. Vanhempi raahasi hyppysissään jotakin oudon näköistä torpedoa osoitellen hieman sinne sun tänne. Koska mukana näytti olevan muutamia omiakin turvallisuuspuolen herroja, uumoilin värkillä olevan jotakin tekemistä työturvallisuusasiain kanssa.

Tulivat sitten maaliskuussa tänne pataruukin maisemiin yhtiön talviurheiluvalliot kuntoaan mittaamaan. Uskon myös, että sitä kuntoa oli, sillä olihan sitä siinä meidänkin ruukin joukkueessa. Karsintakisoihin ilmestyi juuri se määrä osanottajia, minkä tiedettiin pääsevän edustusjoukkueeseen. Niin sitä pojat pitää pelata varman päälle. Mutta ei ole kilpailuharrastuksessa hurraamista. Nuorta väkeä on tullut tehtaaseen, mutta ovat perin laiskasti urheiluun osallistuvia. Olisiko kenties muutettava lajit esim. Pataruukin paineiksi tai muuksi vastaavaksi? Joka tapauksessa kisojen järjestelyorganisaatio pyöri jo pitemmän aikaa *Lipposen Eeron* koetellulla rutiinilla *Lehtoran Mikon* paneutuessa apureineen taasen kerran majoituksen, ruokailun, paperisodan sekä lukemattomien muiden asioiden järjestelyyn. Parhaat voittivat, onnitteluni heille.

Ruukin Renki

Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien mitaleita 20:lle yhtiöläiselle

Yhtiöläisten kohdalla oli itsenäisyyspäivän mitalisade yhtiön juhlavuodesta johtuen tavallista runsaampi, sillä Suomen Leijonan ja Suomen Valkoisen Ruusun ritarikuntien kunniamerkein palkittiin kaikkiaan kaksikymmentä ansioitunutta ja pitkäaikaisesti yhtiötä palvellutta henkilöä. Tämän Tasavallan presidentin myöntämän tunnustuksen kohteeksi tuli kolmetoista kuusankoskelaista, kaksi hallalaisista, neljä karkkilaisista ja yksi juantehtaalainen.

Yhtiön hallituksen kokouksen yhteydessä johtokunnan huvilassa Kuusankoskella 21. 2. vastaanottivat työvoimapäällikkö Robert Brotherus,

Kuusaan voimalaitoksen pälvystäjä Eino Hokkasen (vas.) rintaan kiinnitti rva Tellervo Örmälä SVR:n 2. luokan mitalin, jonka sai myös korroosiomies Uno Hamari Kuusaniemen selluloosatehtaalta (kesk.). Piiriesimies Väinö Ahlroth metsäosastolta (yllä) vastaanotti SVR:n 1. luokan mitalin kultaristein. Kuvassa oik. metsäpäällikkö Harry Willman.

Kolme Kymän paperitehtaalasta sai Valkoisen Ruusun. Vas:ltä koneenhoitaja Viljo Telkkinen, tehdaskonttoristi Kerttu Miettinen ja ylimestari Ahti Hakalainen.

Hallalaiset mitalimiehet työnjohtaja Emil Kettunen (oik.) ja vahtimestari Onni Jäntti (allinna)

metsäpäälikkö Harry Willman ja Juantehtaan isännöitsijä Lars Timgren Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan ritarimerkin sekä kemian teollisuuden isännöitsijä Krister Brommels Suomen Leijonan ritarikunnan 1. luokan ritarimerkin ja metalliteollisuuden markkinointijohtaja Gustav Lindholm ja päämetallurgi Yrjö Ingman Suomen Leijonan ritarikunnan ritarimerkin. Yhtiön hallituksen puheenjohtaja Mika Tiivola esitti kunniamerkkien saajille yhtiön puolesta kiitokset heidän suorittamastaan ansiokkaasta työstä ja toimitusjohtaja Kurt Swanljung kiinnitti merkit.

Varatuomari Robert Brotherus tuli yhtiön palvelukseen työvoima-asian lainopilliseksi avustajaksi 1947 ja nimitettiin työvoimapääliköksi 1950. Hän toimi myös koulutuspäälikönä vuo-

Markkinointijohtaja Gustav Lindholm tuli 1949 yhtiön metalliteollisuuden myyntipääliköksi Karkkilaan, nimitettiin markkinointipääliköksi 1966 ja markkinointijohtajaksi 1969.

Päämetallurgi Yrjö Ingman tuli yhtiön palvelukseen Karkkilaan 1945 ja on v:sta 1947 lähtien toiminut tehtaan laboratorion päälikönä ja päämetallurgina.

Yhtiön paperiteollisuuden johtaja Botho Estlander ojensi Koskelassa pi-

Vas:ltä markkinointijohtaja Gustav Lindholm ja päämetallurgi Yrjö Ingman Karkkilasta, isännöitsijä Lars Timgren Juantehtaalta, työvoimapäälikkö Robert Brotherus, isännöitsijä Krister Brommels ja metsäpäälikkö Harry Willman Kuusankoskelta vastaanottivat mitalinsa johtokunnan huvilassa 21. 2.

teen 1971 ja on v:sta 1959 lähtien ollut yhtiön ammattikoulun johtokunnan puheenjohtajana.

Metsänhoitaja Harry Willman tuli 1949 yhtiön metsäosaston läntisen plirikunnan ylimetsänhoitajaksi, nimitettiin varametsäpääliköksi 1965 ja metsäpääliköksi 1968.

Dipl.ins. Lars Timgren tuli Juantehtaalle käyttöinsinööriksi 1949, toimi v:sta 1957 lähtien paikallispäälikönä ja teknillisenä johtajana ja nimitettiin isännöitsijäksi 1964.

Dipl.ins. Krister Brommels tuli yhtiön palvelukseen päälaboratorioon 1946 ja siirtyi klooritehtaalle 1948. Kemian tehtaiden käyttöpääliköksi hänet nimitettiin 1959 ja kemian teollisuuden isännöitsijäksi 1966.

detyssä tilaisuudessa Kymin paperitehtaan ylimestari Ahti Hakalaiselle SVR:n 1. luokan mitalin kultaristein, tehdaskonttoristi Kerttu Miettiselle 1. luokan mitalin ja paperikoneenhoitaja Viljo Telkkiselle 2. luokan mitalin kiittäen heitä uskollisesta ja ansiokkaasta palveluksesta yhtiössä.

Rva Miettinen tuli yhtiön palvelukseen Kymin paperitehtaalle 1931 ja on työskennellyt tehdaskonttoristin tehtävissä yli 40 vuotta.

Ylimestari Ahti Hakalainen tuli ensimmäisen kerran yhtiön palvelukseen 1927. Teknillisen koulun käytyään 1937 hän tuli vuoromestariksi Kymin paperitehtaalle ja nimitettiin ylimestariksi 1951.

Koneenhoitaja Viljo Telkkinen tuli yhtiön palvelukseen Kymin paperitehtaalle 1923 ja nimitettiin koneenhoitajaksi 1936.

Sosiaalitarkastaja Toini Iivanainen vastaanotti Suomen Leijonan ritarikunnan ansioristin Kuusankosken tehdaspalvelun apulaisännöitsijä Yngve Sundmanin esittäessä hänelle kiitokset yhtiön hyväksi suoritetusta työstä. Sosiaalitarkastaja Toini Iivanainen tuli yh-

50 vuotta yhtiötä palvelleeseen muurari Johan Grönroosin (ylinnä) rintaan kiinnitti Valkoisen Ruusun rva Elsie Aalto ja Kymin selluloosatehtaan ylimestari Manu Sommarbergin rintaan rva Eeva Laasonen (yllä)

tiön palvelukseen Kymintehtaan sosiaaliosastolle 1945.

Kuusaan voimalaitoksen päivystäjä Eino Hokkanen sai SVR:n 2. luokan mitalin, jonka hänelle ojensi yhtiön tuotantojohtaja Antti Örmälä Koskelassa pidetyssä tilaisuudessa. Johtaja Örmälä esitti yhtiön puolesta kiitokset kunniamerkin saajalle pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta palveluksesta yhtiössä.

Eino Hokkanen tuli 1923 työhön selluloosatehtaan laboratorioon, siirtyi kaksi vuotta myöhemmin korjauspajalle viilaajaoppilaaksi ja työskenteli siellä viilaajana vuoteen 1931. Sen jälkeen hän oli valkaisijana selluloosatehtaalla vuoteen 1938 ja siirtyi sieltä takaisin korjauspajalle entiseen ammattiinsa, jossa hän työskenteli vuoteen 1949.

Sosiaalitarkastaja Toini Ilvanainen (yllä vas.) vastaanotti Suomen Leijonan ritarikunnan ansioristin rva Gunvor Sundmanin kiinnittäessä mitalin hänen rintaansa. Kuvassa keskellä isännöitsijä ja rva Aalto, apul. isännöitsijä Yngve Sundman ja sosiaalipäällikkö Keijo Jokiranta.

Vas:lla etumies Lauri Nurminen metallikorjaamolta vastaanottamassa Valkoista Ruusua

Tällöin hän tuli työhön Kuusaan voimalaitokselle ja nimitettiin 1952 voimalaitoksen päivystäjäksi.

Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitalin vastaanottivat muurari Johan

uskollisesta palveluksesta.

Muurari Johan Grönroos on ollut yhtiön palveluksessa 50 vuotta. Hän tuli työhön rakennusosastolle 1920, oli sen jälkeen hiojana puuhiomossa 1931—1942 ja siitä lähtien muurarina kiinteistöosastolla.

Etumies Lauri Nurminen tuli yhtiön palvelukseen 1923. Kymin korjauspajalle hän siirtyi 1931, toimi viilaajana 1941—1958 ja nimitettiin sen jälkeen kunnostusryhmän etumieheksi.

Korroosiomies Uno Hamarille ojensi Suomen Valkoisen Ruusun 2. luokan mitalin Kuusanniemen selluloosatehtaan teknillinen johtaja Ilmari Lindberg ja kiitti häntä ansiokkaasta palveluksesta yhtiössä.

Uno Hamari tuli 1925 yhtiön palvelukseen Voikkaan korjauspajalle. Voikkaan selluloosatehtaalla hän työskenteli v:sta 1927 mm. happomiehenä. Kuusanniemen selluloosatehtaalle hän siirtyi 1963, toimi kemikalioiden vastaanottajana v:sta 1964 lähtien vuoteen 1969, jolloin hän siirtyi korroosiomieheksi.

Piiriesimies Väinö Ahlrothille ojensi hankintapäällikkö Henry Kvist SVR:n 1. luokan mitalin kultaristein metsäpäällikkö Harry Willmanin kiittäessä häntä ansiokkaasta palveluksesta yhtiön metsäosastolla.

Piiriesimies Ahlroth tuli 1933 yhtiön palvelukseen ja toimi metsäteknikoksi valmistuttuaan työnjohtajana Kymen hoitoalueen Mäntyharjun piirissä. Piirityönjohtajaksi hänet nimitettiin 1947 ja piiriesimieheksi 1950.

Kymin selluloosatehtaan ylimestari Manu Sommarberg vastaanotti Koskelassa SVR:n 1. luokan mitalin

Karkkilaan tehtaan isännöitsijä Reino Sandelin (vas.) ja rva Sirkka Sandelin ojensivat Suomen Valkoisen Ruusun tarkastaja Veikko Andersonille (yllä) ja levyseppä-hitsaaja Risto Lindforsille (oik.)

Grönroos kiinteistöosastolta ja kunnostusryhmän etumies Lauri Nurminen metallikorjaamolta Koskelassa pidetyssä tilaisuudessa. Tehdaspalvelun isännöitsijä Allan Aalto ojensi kunniamerkit ja kiitti heitä ansiokkaasta ja

kultaristein. Selluloosateollisuuden isännöitsijä Erkki Laasonen ojensi mitalin ja kiitti häntä uskollisesta ja ansiokkaasta palveluksesta yhtiössä.

Ylimestari Sommerberg tuli yhtiön palvelukseen 1929. Valmistuttuaan teknillisestä koulusta hän tuli 1937 Kymin selluloosatehtaan palvelukseen ja nimettiin ylimestariksi 1951.

SVR:n 1. luokan mitali kultaristein ojennettiin työnjohtaja Emil Kettuselle ja 2. luokan mitali vahtimestari Onni Jäntille Hallassa isännöitsijä Börje Carlsonin esittäessä heille kiitokset pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta palveluksesta.

Onni Jäntti tuli Hallan tehtaan palvelukseen 1922, siirtyi selluloosatehtaalalle 1926, kuljetusosastolle autonkuljettajaksi 1941 ja tehtaan johtajan autonkuljettajaksi 1946. V. 1963 hän siirtyi konttorin vahtimestariksi ja postinkuljettajaksi. Hän on ollut yhtiön palveluksessa 48 vuotta.

Emil Kettunen tuli Hallan tehtaan palvelukseen 1934 ja 1937 hänet nimitettiin työnjohtajaksi kuivaamolle. Saha-teollisuuskoulun hän suoritti iltakouluna 1947—1950 ja toimii nykyisin tasaamon ja kuivaamon vuorotyönjohtajana.

Levyseppä-hitsaaja Risto Lindfors vastaanotti SVR:n 1. luokan mitalin kultaristein ja tarkastaja Veikko Andersson 1. luokan mitalin Karkkilan tehtaan virkailijakerhossa pidetyssä tilaisuudessa. Metalliteollisuuden johtaja Tor Stolpe ojensi mitalit ja kiitti ansiotuneita työntekijöitä uskollisesta palveluksesta.

Risto Lindfors tuli työhön kattilaosastolle 1931 ja on tehnyt pitkän ja ansiokkaan ammattimiehen työpäivän keskuslämmityskattiloiden valmistajana.

Veikko Andersson tuli malliviilaamoon 1924 ja on työskennellyt myös konepajassa ja kattilaosastolla. Mallien tarkastajaksi hän siirtyi 1969.

Pitkäaikaisesti palvelleita

KUUSANKOSKI

MARTTI PAJARI

sähköasentaja Voikkaan sähkökorjaamolta tuli 28. 2. olleeksi 40 vuotta yhtiön palveluksessa. Hän on syntynyt Valkealassa 2. 12. 1910 ja tuli yhtiön palvelukseen Kymin ulkotyöosastolle 1924. Työskennellytään eri osastoilla hän siirtyi 1933 Kymin sähköosastolle ja seuraavana vuonna Voikkaan sähköosastolle moottorinhoitajaksi. Voikkaan klubilla 28. 2. pidetyssä tilaisuudessa hän vastaanotti yhtiön 40-vuotisansiomerkin isännöitsijä Allan Aallon kiittäessä häntä pitkäaikaisesta palveluksesta.

Eeva Valtonen

leikkukoneen apunainen Voikkaan paperitehtaalalta tuli 27. 3. olleeksi 40 vuotta yhtiön palveluksessa. Hän on syntynyt Valkealassa 24. 12. 1910. Yhtiön palvelukseen Voikkaan lastenseimeen hän tuli 1927 ja työskenteli siellä n. 11 vuotta. V. 1941—1943 hän työskenteli Voikkaan korjauspajalla ja paperitehtaalalla sekä 1943—1945 puuhiomolla. Vuoden poissaolon jälkeen hän tuli takaisin puuhiomolle, josta siirtyi seuraavana vuonna paperitehtaan hollanterille. Nykyisessä tehtävässään hän on ollut v:sta 1947 lähtien. Voikkaan klubilla pidetyssä tilaisuudessa hän vastaanotti yhtiön 40-vuotisansiomerkin Voikkaan paperitehtaan teknillisen johtajan Anders Lundin kiittäessä häntä pitkäaikaisesta palveluksesta.

Oiva Avikainen

autonkuljettaja kuljetusosastolta tuli 1. 5. olleeksi 40 vuotta yhtiön palveluksessa. Hän on syntynyt Valkealassa

27. 6. 1913 ja tuli yhtiön palvelukseen 1928. Palveltuaan eri osastoilla hän siirtyi 1941 nykyiseen toimeensa kuljetusosastolle. Koskelassa 4. 5. pidetyssä tilaisuudessa hän vastaanotti yhtiön 40-vuotisansiomerkin isännöitsijä Allan Aallon kiittäessä häntä pitkäaikaisesta palveluksesta.

JUANKOSKI

ROLF CHYDENIUS

konttoripäällikkö, ekonomi tuli 3. 3. olleeksi 40 vuotta yhtiön palveluksessa. Hän toimi aluksi Voikkaan tehtaalalla ja Kissakoskella. Juantehtaalalle hän siirtyi 1945 ostopäälliköksi ja nimitettiin 1958 konttoripäälliköksi. Yhtiön 40-vuotisansiomerkin hänelle ojensi isännöitsijä L. Timgren kiittäen häntä pitkäaikaisesta palveluksesta.

Merkkipäiviä

PÄÄKONTTORI

Oiva Lehtonen

tarkastustyönjohtaja täytti 60 vuotta 16. 5. Karstulan Takkalassa. Hän on syntynyt Laukaassa ja tuli yhtiön palvelukseen metsätyönjohtajaksi 1936 Saarijärven piiriin. Vuonna 1966 hän muutti samaan tehtävään Pihtiputaan piiriin. Tehdaspuu Oy:n perustamisesta lähtien hän on toiminut tarkastustyönjohtajana Karstulassa.

Jaakko Lähteenmäki

toimistopäällikkö täyttää 60 vuotta 22. 5. Hän on syntynyt Luhangalla ja valmistunut metsäteknikoksi Tuomarniemeltä 1934. Samana vuonna hän tuli yhtiön palvelukseen metsäosastolle metsätyönjohtajaksi Päijänteen hoitoalueen Heinolan piiriin. Vuonna 1937 hänet ni-

Martti Pajari

Oiva Avikainen

Rolf Chydenius

Oiva Lehtonen

mitettiin piirityönjohtajaksi ja v:sta 1944 lähtien hän toimi konttoristina sekä v:sta 1946 lähtien konttoripäällikkönä Kymen hoitoalueessa. Hän on kuulunut Metsäteknikkojen Keskusliiton hallitukseen. Hänet tunnetaan taitavana metsäosaston puutavarakirjanpito-, tilitys- ym. konttoritehtävien tuntijana, on erittäin hyvin käyttänyt toiminnassaan hyväksi aikaisemmin hankkimaansa kenttäkokemusta. Hänen vapaa-ajan harrastuksiinsa kuuluvat penkkiurheilu ja kalastus.

AARNE HYYRYLÄINEN

piiriesimies täyttää 60 vuotta 24. 5. Kouvolassa. Hän on syntynyt Mäntyharjussa. Valmistuttuaan metsäteknikoksi Nikkarilan Metsäkoulusta 1944 hän toimi metsäneuvonantajana Kauvatsalla. Pari vuotta myöhemmin hän siirtyi yhtiön palvelukseen piirityönjohtajaksi Saimaan hoitoalueen Mikkelin piiriin. Vuonna 1951 hänet nimitettiin piiriesimieheksi Kymen hoitoalueen Kouvolan hoitopiiriin. Nykyisessä tehtävässään Kouvolan Tarkastuspiirin piiriesimiehenä hän on toiminut v:sta 1968 lähtien. Hän hoitaa maankäyttötehtäviä ja valvoo omistajan edustajana toimintaa yhtiön tiloilla. Hän on täsmällinen ja taitava metsämies, joka omaa laajan ja monipuolisen ammattikokemuksen.

ERKKI UKKONEN

työnjohtaja täyttää 60 vuotta 20. 6. Kuusankoskella. Hän on syntynyt Mäntyharjussa. Yhtiön palvelukseen metsäosastolle hän tuli 1935 toimien uittomiehenä ja talvisin puutavaran mittauksissa. V:sta 1952 lähtien hän toimi etumiehenä metsätyömailla ja Mäntyharjun Pyhäkosken uittotyömailla. Työnjohtajaksi Voikkaalle hänet nimitettiin 1964. Nykyisessä tehtävässään ylikuljetustyönjohtajana hän on toiminut v:sta 1968 lähtien. Hänen alanaan on erityi-

sesti uittotyö, jossa hän on saavuttanut monipuolisen kokemuksen ja pätevyyden.

KUUSANKOSKI

LEO ELONEN

mestari Voikkaan paperitehtaan kunnossapitorymästä täytti 60 vuotta 25. 4. Hän on syntynyt Turun ja Porin läänin Lapissa. Yhtiön palvelukseen voittelijoiden mestariksi Voikkaan paperitehtaalalle hän tuli 1952. Samaan tehtävään Voikkaan korjauspajalle hän siirtyi 1967. Paperitehtaan kunnossapitorymässä huoltomestarina hän on toiminut v:sta 1968 lähtien.

SULO SARKANEN

happomies Kymin selluloosatehtaalta täytti 60 vuotta 1. 5. Hän on syntynyt Kaavilla ja tuli yhtiön palvelukseen ensi kerran 1932. Voikkaan selluloosatehtaalalle hän tuli 1936 ja siirtyi 1959 happomieheksi Kymin selluloosatehtaalalle. Hänen harrastuksiinsa kuuluvat omakotitoiminta sekä järjestö- ja työturvallisuusasiat.

ALPO KALLIO

maalari kiinteistöosastolta täytti 60 vuotta 1. 5.

AINO VANHATALO

työkaluvaraston hoitaja Kymin selluloosatehtaalta täytti 60 vuotta 4. 5.

ESKO INKEROINEN

peroksidin liuottaja klooritehtaalta täytti 60 vuotta 13. 5. Hä on syntynyt Mäntyharjussa. Yhtiön palvelukseen hän tuli ensimmäisen kerran 1934. Nykyiseen toimeensa klooritehtaalalle hän siirtyi 1962. Hän on innokas kalamies.

GUNNAR RUUSUNEN

kirvesmies kiinteistöosastolta täytti 60 vuotta 14. 5.

ERIK ROITTO

purkaja kuljetusosastolta täyttää 60 vuotta 18. 5.

MEERI LINNANKALLIO

apunainen rakennusosastolta täyttää 60 vuotta 20. 6.

ERKKI LAASONEN

yhtiön selluloosateollisuuden isännöitsijä, dipl.ins. täytti 50 vuotta 26. 4. Hän on syntynyt Suojärvellä. Ylioppilaaksi hän tuli 1941 ja valmistui diplomi-insinööriksi Teknillisestä korkeakoulusta 1948. Yhtiön palvelukseen käyttöinsinööriksi Voikkaan selluloosatehtaalalle hän tuli 1948 ja siirtyi samaan tehtävään Kymin selluloosatehtaalalle 1950 toimien myös spritehtaan käyttöinsinöörinä 1952. Kymin selluloosatehtaan käyttöpäälliköksi hänet nimitettiin 1955. Vuosina 1961—1964 hän toimi Kuusanniemen selluloosatehtaan suunnitteluryhmän päällikkönä teknillisellä osastolla. Kuusanniemen selluloosatehtaan teknilliseksi johtajaksi hänet nimitettiin 1964 ja isännöitsijäksi 1966 sekä koko yhtiön selluloosateollisuuden isännöitsijäksi 1969. Yhtiön ympäristönsuojelujohtajana hän on toiminut v:sta 1969 lähtien. Hän on osallistunut useille alansa kursseille, tehnyt monia opintomatkoja ja julkaissut ammattialaansa koskevia kirjoituksia. Hän kuuluu Keskuslaboratorio Oy:n tutkimustoimikuntaan, Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton ympäristönsuojeluvaliokuntaan, Paperi-insinööriliiton ja Suomen Teknilliseen Seuraan. Hänen vapaa-ajan harrastuksiinsa kuuluu mm. musiikki. Klemetti-opiston kuoronjohtolinjan hän suoritti 1968. Hän kuuluu Kuusankosken Kirkkokuoroon ja Cantio-kvartettiin ja on Kirkkokuoroliiton johtokunnan varapuheenjohtaja ja Pohjois-Kymen Musiikkiopiston johtokunnan puheenjohtaja. Hän kuuluu Kuu-

Jaakko Lähteenmäki

Arne Hyyryläinen

Erkki Ukkonen

Erkki Laasonen

sankosken seurakunnan kirkkoneuvoston v:sta 1954 ja on ollut kirkkovaltuuston ja musiikkitoimikunnan jäsen. Hän on ollut aktiivisesti mukana Kuusankosken res.upseerien hengellisessä toimikunnassa. Rotary-klubiin hän on kuulunut v:sta 1969 lähtien. Sotilasarvoltaan hän on yliluutnantti.

UNTO SEPPÄLÄ

lippumies kuljetusosastolta täytti 50 vuotta 30. 4.

ERKKI VAINIO

rakennustyöntekijä rakennusosastolta täytti 50 vuotta 4. 5.

TOINI TOIVONEN

kimpien latoja Kymin paperitehtaan Fourdrinier-osastolta täytti 50 vuotta 6. 5. Hän on syntynyt Kuusankoskella. Yhtiön palvelukseen hän tuli 1942 Kymin paperitehtaalte toimien eri tehtävissä. Nykyisessä ammatissaan hän on ollut v:sta 1956 lähtien.

OLAVI LUOSTARINEN

mestari Kymin selluloosatehtaalta täytti 50 vuotta 14. 5. Yhtiön palvelukseen hän tuli ensi kerran 1939 harjoittelijaksi. V:sta 1949 lähtien hän on toiminut Kymin selluloosatehtaalta vuoromestarina.

ERKKI RELANDER

prosessinvalvoja klooritehtaalta täyttää 50 vuotta 27. 5.

ERKKI LAAKSO

pakkaaja Self Copy-laitokselta täyttää 50 vuotta 3. 6.

VILHO KYTÖ

ylimestari Kuusanniemen selluloosatehtaalta täyttää 50 vuotta 3. 6.

EINO KINNUNEN

happomies Kymin selluloosatehtaalta täyttää 50 vuotta 22. 6. Hän on syntynyt Pihtiputaalla. Yhtiön palvelukseen Kymin selluloosatehtaalte hän tuli 1950.

KARKKILA

EUGEN AUTERE

kehityspäällikkö täytti 60 vuotta 20. 4. Yhtiön palvelukseen hän tuli 1945 ja toimi valimopäällikkönä 1947—1968, sen jälkeen tuotantopäällikkönä vuoteen 1970, jolloin hänet nimitettiin nykyiseen tehtäväänsä. Ennen yhtiön palvelukseen tuloaan hän oli Petsamon Nikkeli Oy:n palveluksessa 1937—1945. Hän toimi Suomen Valimoteknisen Yhdistyksen sihteerinä 1947—1952, Helsingin osaston puheenjohtajana 1953—1956 ja koko yhdistyksen puheenjohtajana 1966—1970. Hän kuuluu useisiin kotimaisiin ja ulkomaisiin ammattialansa yhdistyksiin, kuten Sveriges Gjuteritekniska Förening ja British Foundrymen Association. Hän on laatinut useita kirjoituksia ammattialansa lehtiin ja kirjoihin ja opettaa konstrukti- ja valimotekniikkaa Helsingin Teknillisessä Korkeakoulussa. Karkkilan Rotaryklubin presidenttinä hän oli 1961—1962. Hän harrastaa filateliaa.

JAAKKO NAISNIEMI

kaavaaja ammevalimosta täytti 50 vuotta 10. 5. Hän tuli tehtaan palvelukseen 1962.

ALPO SEPPÄLÄ

työnvalvoja täyttää 50 vuotta 29. 5. Hän tuli tehtaan palvelukseen 1939 ja työskenteli vuoteen 1945 liesiosastolla. Oltuaan välillä pois tehtaalta hän palasi 1952 valimoon. Tarkastusosastolle hän siirtyi 1964 ja v:sta 1966 hän on ollut tuotantoteknillisellä osastolla valimon koevalujen valvojana. Vapaa-aikojaan hän viettää kesämökillä ja kalastaen.

HILMA KIURU

emalinpolttaja täyttää 50 vuotta 13. 6. Yhtiön palvelukseen hän tuli 1961.

HALLA

VILHO ROOS

työnjohtaja tasaamolta täyttää 60 vuotta 2. 6. Hän on syntynyt Kymissä. Yhtiön palvelukseen hän tuli ensi kerran 1934 lastaajaksi lautatarhalle. V:sta 1938 lähtien hän on työskennellyt yhtäjaksoisesti ensin selluloosatehtaalta ja v:sta 1940 jalostustehtaalta. Työnjohtajaksi jalostustehtaalte hänet nimitettiin 1947. V. 1951 hän siirtyi työnjohtajaksi lautatarhalle ja 1953 sahalle. Nykyisessä tehtävässään tasaamalla hän on toiminut v:sta 1955 lähtien.

SALLI KOPONEN

siivooja sahalla täyttää 50 vuotta 23. 5. Hän on syntynyt Ristijärvellä. Yhtiön palvelukseen hän tuli ensi kerran 1944 lautatarhalle. V:sta 1963 lähtien hän on ollut nykyisessä tehtävässään sahalla.

MARTTI KORJUS

purumylläri jalostustehtaalta täyttää 50 vuotta 24. 5. Hän on syntynyt Kymissä. Yhtiön palvelukseen sahalle hän tuli ensi kerran 1969. Vuodesta 1970 lähtien hän on työskennellyt yhtäjaksoisesti ensin höyrykeskuksessa apulämmittäjänä ja sen jälkeen nykyisessä tehtävässään.

SALO

KYLLIKKI VÄÄNÄNEN

varastoapulainen tarvikevarastolta täyttää 60 vuotta 27. 6. Hän on syntynyt Perniössä ja tuli yhtiön palvelukseen 1957 messinkikoneistamoon, josta siirtyi varastoon 1960. Vapaa-aika kuuluu ulkoilun, puutarhanhoidon ja kuntoliikunnan merkeissä.

Olavi Luostarinen

Eugen Autere

Jaakko Naisniemi

Alpo Seppälä

Hilma Kluru

Kyllikki Väänänen

Arvi Telkkinen

JUANKOSKI

ALVI PARTALA

hioja täyttää 60 vuotta 22. 6. Hän on syntynyt Salmissa. Hän toimi 1935—1936 Läskelän tehtaalla ja 1937—1939 Pitkäranta Osakeyhtiössä. Yhtiömme palvelukseen metsäosastolle hän tuli 1945. Vuonna 1946 hän siirtyi tehtaan palvelukseen toimien ensin sahalla, myöhemmin virtamiehenä sekä kartonkitehtaassa hollanterimiehenä. Nykyiseen työhönsä puuhiomolle hän siirtyi 1970.

Manan majoille

Huhtikuun 25 p:nä kuoli koneenhoitaja Arvi Telkkinen Kymen paperitehtaan Yankee-osastolta. Hän oli syntynyt 24. 4. 1912 Valkealassa ja tuli yhtiön palvelukseen 1927. Palveltuaan paperitehtaalla eri ammateissa hänet nimitettiin 1961 PK 1:n koneenhoitajaksi.

Kuvaamataidollinen kilpailu...

jatkoa s:lta 17

lyseosta, 4) Helena Meriluoto ja 5) Kirsti Näränen Voikkaan yhteiskoulusta.

Maalaukset: 7—10-vuotiaat: 1) Merja Spolander, 2) Harri Leinonen ja 3) Vesa Kajander Keskustan kansakoulusta, 4) Mervi Rämä Kuusankoskelta, 5) Teija Piira, 6) Timo Pohjolainen ja 7) Merja Junni Keskustan kansakoulusta, 8) Timo Salminen Kymintehtaan kansakoulusta, 9) Olli Kinttula Kuusankoskelta, 10) Petri Sipilä Pilkanmaan kansakoulusta ja 11) Marita Rautavuori Kuusankoskelta.

11—15-vuotiaat: 1) Hannele Kajander ja 2) Jukka Sahanen Kuusankosken yhteislyseosta, 3) Seppo Hahl Voikkaan kansakoulusta, 4) Päivi Manninen ja 5) Nina Pakarinen Kuusankosken yhteislyseosta, 6) Sirpa

Vänsä Kymintehtaan kansakoulusta, 7) Sinikka Pöysä, 8) Jari Hämäläinen, 9) Arto Lindberg, 10) Heli Alahäme ja 11) Outi Hasu Kuusankosken yhteislyseosta.

16—20-vuotiaat: 1) Juha Ylitalo Voikkaan yhteiskoulusta, 2) Kirsi Saukkola ja 3) Raija Stadig Kuusankoskelta ja 4) Tarja Tuomainen Voikkaan yhteiskoulusta.

Muut: 7—10-vuotiaat: 1) Outi Luukkanen Voikkaalta.

11—15-vuotiaat: 1) Arja Tulokas Voikkaan yhteiskoulusta ja 2) Merja Aaltonen Kuusankoskelta.

16—20-vuotiaat: 1) Liisa Viljakainen Kuusankosken yhteislyseosta, 2) Vesa Salminen Kuusankosken Metsänkävijöistä, 3) Liisa Lavén Voikkaan yhteiskoulusta, 4) Tarja Nokelainen Kuusankosken yhteislyseosta ja 5) Tuire Liljeblad Voikkaan yhteiskoulusta.

Ryhmätyöt: Kuusaan Keskuslaitos.

Yhtiön 28. talvikisat...

jatkoa s:lta 24

vila Ky 46.57, 7) Hannu Heikkinen Vo 47.48, 8) Jouko Penttilä Vo 47.57, 9) Heikki Laine Ka 48.23, 10) Heikki Paakala Ky 48.28, 11) Raimo Mäkinen Ky 48.31, 12) Seppo Mäkinen Ky 48.54, 13) Kalevi Meriluoto Ky 49.17, 14) Raimo Vinni Ju 49.26, 15) Olavi Heinonen Ka 49.32, 16) Markku Ruoho Ka 49.35, 17) Taisto Holopainen Ky 52.03, 18) Eino Hellsten Ka 52.22, 19) Timo Helin Ka 52.58, 20) Raimo Kujala Ky 53.06, 21) Tuure Keskinen Ka 53.41, 22) Väinö Hämäläinen Ju 55.51, 23) Pekka Haapalainen Ka 56.46, 24) Matti Julkunen Ka 56.50, 25) Urho Mönkkönen He 58.37.

35 v. 15 km: 1) Atte Kekkonen Ky 45.47, 2) Leo Viljakainen Ky 46.41, 3) Anssi Joutjärvi Vo 46.55, 4) Lauri Kukkonen Vo 49.10, 5) Eero Tiainen Ju 50.10, 6) Pauli Saarinen He 50.49, 7) Pentti Väänänen He 51.23, 8) Keijo Hokkanen Vo 51.41, 9) Veikko Hakkarainen Ju 52.15, 10) Mauno Ripattila Hau 52.37, 11) Teuvo Liukkanen Ka 52.56, 12) Jorma Suutarinen He 52.57, 13) Kalevi Rätty He 53.30, 14) Reijo Kojjärvi He 1.08,23.

45 v. 10 km: 1) Martti Frimodig Ky 32.29, 2) Eino Julkunen Ju 32.52, 3) Taito Harju Ky 33.08, 4) Mikko Elvas Ka 34.29, 5) Kalevi Mäkinen Ky 34.59, 6) Yrjö Koho He 35.09, 7) Voitto Myllärinen Ha 35.24, 8) Teuvo Kovero Vo 35.39, 9) Arvi Julkunen Ju 37.53, 10) Onni Penttilä Vo 38.46, 11) Veli Nissinen He 41.58, 12) Lauri Passi Ka 48.06.

Joukkuekilpailu: 1) Voikkaa 44.31 (Pöyhönen, Eteläpää, Nikkilä, Ahtainen, Holopainen, Joutjärvi), 2) Kymintehdas 47.33, 3) Karkkila 50.58, 4) Juantehdas 51.56, 5) Heinola 55.57.

Teknikko Antti Valonen, 42, työskentelee Karkkilan tehtaan keskuskorjaamon työnjohtajana. Hän on ollut yhtiön palveluksessa 27 vuoden ajan ja toiminut useissa eri tehtävissä Karkkilan tehtaalla. Vapaa-aikaansa Valonen viettää kalassa tai metsällä, minkä lisäksi hän on tämän vuoden alusta lähtien toiminut Teknillisen kerhon puheenjohtajana. Lisäksi hän kuuluu yhtiön sisäistä tiedotustoimintaa selvittävään yhteistyöryhmään. Oheisessa artikkelissaan hän esittää 'mietteitä näkökantojen lähentymisestä työympäristössä.'

Työmarkkinaosapuolten kesken viime vuosina solmitut sopimukset ovat osoittaneet huomattavaa kehitystä, jota työnjohtajan näkökulmasta pakostakin joutuu läheisesti seuraamaan. On syntynyt sopimuksia, jotka läheisesti sivuavat nimenomaan työnjohtajan työkenttää. Esimerkkeinä näistä mainittakoon yrityksen sisäinen tiedotustoimintasopimus, luottamusmies-sopimus, työturvallisuussopimus ja suositukset työpaikan terveydenhuollosta. Eri puolilla on voimakkaasti keskusteltu ns. yritysdemokratian toteuttamispyrkimyksistä ja -mahdollisuuksista. Kun ajattelee kurssimuotoista vähäistä informaatiota, jota juuri edellisistä sopimuksista on annettu työnjohdolle, tulee mieleen, ehtiikö sopimusten painettu sana liiaksi käytännön tekojen edelle tuoden siten

ainakin väliaikaisia soveltamisvaikeuksia työkentälle.

Saatuani olla mukana viemässä turvallisuus- ja tiedotustoimintaa koskevien sopimusten soveltustyötä käytännön toimin eteenpäin, täytyy tosin edellisen vastapainoksi tyydytyksellä todeta, että eri osapuolilla on ollut vilpittömän pyrkimys aikaansaada ja muokata ihmiskeskeisiä esityksiä.

Eri yhteyksissä on lausuttu toteamus, että työnjohtajakunta on työympäristössä tavallaan eräänlaisen välittäjän asemassa. Ja näin kaiketi asia edelleenkin on. Työnantajan edustajana työnjohtaja joutuu välittämään ja antamaan lattiatasolla määräyksiä, jotka toisinaan saattavat tuntua alaisesta epäoikeudenmukaisilta, jopa suorastaan virheellisiltä. Sama koskee kentän terveisiä vietäes-

sä niitä linjaorganisaatiossa esimiehelle. Edellisistä ääritapauksista selviytyäkseen tulisi työnjohtajan hallita mahdollisimman hyvin alansa tekninen ja taloudellinen tietous sekä alalla voimassa olevat säädökset ja sopimukset. Myös henkilökohtaiset ominaisuudet edistäisivät ratkaisevasti oikeudenmukaisen ja sovinnollisen toiminnan toteuttamista.

Edellä mainituilla ansioilla varustetun työnjohtajan menestykselliseen toimintaan työkentän välittäjän asemassa olisivat huomattavana apuna oikeaan aikaan saadut totuudenmukaiset tiedot linjaorganisaation kummalta suunnalta sekä selkeä tietojen, vastuun ja vallan rajausta linjaorganisaatiossa.

Toisaalta taas työelämän kiireinen rytmi saattaa helposti huonontaa ihmissuhteita; hätäisellä sanonnalla tulee kenties loukanneeksi työtoverin, alaisen tai esimiehenkin tunteita. Aina tätä ei tule edes huomanneeksi pyrkimässään toivottuihin työsaavutuksiin. Tästä näemme, että organisaatio olisi saatava toimimaan oikein myös työpaikalla, sillä kiireenkin keskellä pitäisi muistaa itsensä ja työtoverinsa niin fyysinen, kuin henkinenkin elpymistarve.

Alkanut demokratisoituminen työelämän piirissä on kaiketi alkuvaiheita tulevaisuuden osallistuvasta, ryhmätyötä suosivasta toiminnasta, jossa kaikki tuntevat vastuunsa yhteisestä lopputuloksesta ja tulevat siitä osallisiksi omalla panoksellaan.

Teknikko Antti Valonen Karkkilan tehtaalta kirjoittaa työnjohtajan asemasta nykyisessä yritysyhteisössä

